

VIII. ÉVF, 26. SZÁM

2015/1.

Új Iránytű

A Nagyberegi Református Gyülekezet hírlevele

Téma:
Háború és béke

Jézus mondja:

"Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek;
de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja.
Ne nyugtalankodjék a tí szívetek, ne is csüggedjen."

János 14, 27

SÉK GUSZTÁV: A BÉKESSÉG

Egy festőt egyszer arra kértek,
rajzolja le a békességet.

A feladat egyszerűnek látszott,
s ő nyomban neki is látott.

Rajzolt tengert, széltől mentesen,
rajta egy hajót, mely állt csöndesen.

Utasa mind lusta álomba merült...
s a kép összegyűrve a szemétre került.

Nem békesség volt a papíron,
hanem szélcsend és unalom.

Aztán újabb rajzba kezdett,
s egy szundító öreg bácsit festett.
De békességet nem ábrázolt ez sem,
nekiállt hát, hogy tovább keressen.

Rajzolt virágot, csöndes téli tájat,
békésen legelésző birkanyáját...

A papírkosár lassan tele lett,
s közben be is esteledett.

Ám az este sem volt békés,
messziről hallatszott a mennydörgés.

Vihar közeledett, az ég regett,
a festő az ablaknál töprengett.

Nézte a szélben sodródó leveleket,
a villámokat, mik átjárták az eget.

A ház előtti tölgy recsegve hajlongott,
kövér esőcseppek verték az ablakot.

A festő nem tudta, tovább hogyan legyen,
Istent kérte hát, hogy csodát tegyen.

Tekintete ekkor ismét a fára esett,
s ott meglátta, amit egész nap keresett.

A fa egyik vastag benső ágán,
úgy a fának szíve táján,

a viharról szinte mit sem sejtve,
ült egy madár, fejét szárnya alá rejtve.

Nyugodtan aludt, miközben zengett az ég.
Ez hát az igazi békesség.

– Uram, te megmutattad békességedet!
– szölt a festő, és nem tévedett.

Csodálatos isteni békesség ez,
mit a viharban alvó madár jelképez.

A világ legyen bármily nyugtalan,
ha szívünkben Isten békessége van.

Ő minden gondot vállára vesz,
s bennünket szabaddá, békessé tesz.

Az Ő békessége tökéletes,
minden félelemtől mentes.

Nekünk szánja ezt a békességet,
s tőlünk csak egyet kér: engedelmességet.

Békességre igyekvők

A tartalomból:

3-5. oldal

BEKÖSZÖNTŐ

Békességre igyekvők

6. oldal

MI ATYÁNK...

7. oldal

ÜNNEPI

8. oldal

VERSAJÁNLO

9. oldal

GYÖNGYSZEMEK

A Mai Ige gyöngyszemei

10-11. oldal

GYERMEKNEVELÉS

Hogyan neveljük a gyermeket munkára?

12-13. oldal

GYEREKOLDAL

Lázár Ervin: Két reggel
Osztozkodik a róka

14. oldal

IFJÚSÁG

Egy hétköznapi „hétvége”

15-16. oldal

KÖZÖSSÉG

17-18. oldal

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

Bahamai utazás—léleekben
Beszámoló a cigánymisszióról

19. oldal

GYÜLEKEZETI TAGOK TOLLÁBÓL

20. oldal

LELKI EGÉSZSÉGÜNK

21. oldal

AJÁNLO

Film- és könyvajánló
Gondolatok békéről, háborúról

22. oldal

KÖZÉRDEKŰ

23-24. oldal

GALÉRIA

Joó Sándor, egykori pasaréti lelkipásztor 1963. május 23-án elmondott igehirdetését szeretném mindenki figyelmébe ajánlani, amely igehirdetés a háború és a békesség témakörét járja körül a Hegyi Beszéd egyik boldogmondását véve alapul: **„Boldogok a békességre igyekvők: mert ők az Isten fiainak mondatnak.”** Máté 5, 9. Olvassuk azzal a meggyőződéssel, hogy Isten Igéje minden időben időszerű és sokat tud mondani nekünk, ha figyelünk rá.

A Hegyi beszéd e most soron következő igéjének különösen nagy hangsúlyt és aktualitást ad az a világhelyzet, amelyben ma él a földön az emberiség. Valóban úgy van, ahogyan olyan sokszor és olyan sokféle formában halljuk állandóan a súlyos megállapítást, hogy ma két lehetősége van az embernek: vagy békességben együtt élni, vagy egy katasztrófában együtt elpusztulni. A mi korunkban, a technikai fejlettség mai fokán, egészen megváltozott a háború fogalma. Régebben még lehetett jogosnak tekinteni annak a félnek a háborúskodását, aki a béke helyreállítását akarta kiharcolni a támadóval szemben, de ma már egy háború nem szolgálhatja a béke helyreállítását. A mai atom- és hidrogénbombákkal folytatott világméretű pusztítás után egyszerűen nem következhetik többé a béke korszaka. Egyszerűen azért nem, mert utána nem maradna élet a Földön, hanem a halál csendje borulna a világra.

Állítólag egyszer Einsteintől megkérdezték a diákjai, hogy mit gondol, milyen fegyverrel vívják majd a harmadik világháborút. Mire ő azt válaszolta: azt nem tudom, de ha kitörne a harmadik világháború, akkor a negyediket sejtem, hogy mivel fogják majd vívni - kőbaltával.

Nos, Einsteinnek ez a tragikus látása ma már optimistának számít, mert ma már szakértők szerint nem lehet abban bízni, hogy itt-ott a föld zugaiban néhány ember talán túléli a katasztrófát. Ma már igazán csak ez a két lehetőség van: vagy békességben együtt élni, vagy egy katasztrófában együtt elpusztulni. Ez nem frázis, nem propaganda szólam, ez a valóság. Érzitek, hogy egy ilyen válságos világhelyzetben milyen súlya van Jézus szavának? „Boldogok a békességre igyekvők, mert ők az Isten fiainak mondatnak.” (9. v.). Szinte azt mondhatnám, hogy a legsürgősebb politikai, társadalmi és általános emberi feladata ma minden Istenben hívő embernek ez: igyekezni a békességre, munkálni a békességet. Igaza van annak, aki egyszer így fejezte ki magát: Ha én nem, akkor ki? Ha ezt nem, akkor mit? Ha most nem, akkor mikor?

folytatás a következő oldalon

ÁLDOTT FELTÁMADÁS ÜNNEPET MINDEN OLVASÓNKNAK!

„Ebben a hatalmas és félelmetes univerzumban annak a felismerése adja meg valódi értékünket, hogy Isten, aki megteremtette a világot s benne minket is, szeret bennünket és annyira törődik velünk, hogy e kételkedő és hitetlen világ iránt érzett szeretetének bizonyítékaként leszállt a mennyből, és elszenvedte a kereszthalált.” (Alister McGrath)

Igen, nem is csak a jól felfogott érdekünkben, hanem egyszerűen a keresztyén mivoltunkból következik az a kötelességünk, hogy a békességen munkálkodjunk. Hiszen te is, én is egy nagy megbékélés által lettünk Isten gyermekeivé. Keresztyénnek lenni éppen azt jelenti: tudomásul venni, elfogadni, hogy Isten békét kötött velem, az ellenségével. Idegenből barátjává, ellenségéből gyermekévé tett Jézus érdeméért. Ott a golgotai keresztnél egy nagy békekötés történt a föld és az ég, az ember és az Isten között. És ebben a békekötésben Isten volt a kezdeményező. Jézus halálában Isten mintegy békejobbot nyújtott a földnek az égből. Jézus halálában Isten mintha ezt mondaná: emberek, minden gonoszság, lázadás, felségsértés, amit elkövetetek ellenem, legyen megbocsátva, eltemetve, elfeledve. Annyira akarta Isten ezt a békességet, annyira meg akart békülni az emberekkel, a róla megfélemlített, az őt állandóan bűneikkel boszszantó, haragító emberekkel, hogy ennek a megbékülésnek, békekötésnek minden terhét, árát, amibe került, Ő maga vállalta magára. Annyira szívügye volt Istennek ez a békesség, hogy önmagának egy darabját, Jézust áldozta fel érte. Ez az, amit Ézsaiás próféta így fejez ki egy alkalommal: „békességünknek büntetése rajta van” (Ézs53,5c) - Jézuson. Isten Jézus kereszthalálát úgy tekinti, mintha benne és általa mindazok is elszünettek volna bűneikért a büntetést, akik hisznek Jézusban. Igen, tehát: helyetted is, helyettem is Jézus szenvedett, fizetett, Ő tett eleget.

Ezért nem vádol bennünket az Isten, pedig ellenségei voltunk. Ezért nem hányja szemünkre, amit ellene elkövetünk. Ezért nem panaszolja fel, hogy megtagadtuk, nem szeretjük, nem engedelmeskedtünk

neki, nem bízunk benne, hanem egyszerűen rámutat a kereszten kiszünetett Jézusra, és szinte ezt mondja: Látod, ennyire szeretlek téged, ilyen drága vagy nekem, hogy képes voltam ezt tenni érted.

Így békélt meg velünk Isten, és így lettünk mindnyájan, akik hiszünk, keresztyénekké, Isten gyermekeivé. Ezért mondtam az előbb, hogy nekünk a békesség-szerzés, a békességen való munkálkodás nemcsak jól felfogott érdekünkben, hanem egyszerűen a keresztyén mivoltunkból fakadó kötelességünk. Az a tény, hogy mi egy nagy isteni megbékélés által lettünk Isten gyermekeivé, egy nagy békekötésből élünk itt a földön is, meg majd az örökkévalóságban is, e tény meghatározza a keresztyén ember egész magatartását. Az Isten fiai éppen abban bizonyulnak Isten fiainak, hogy maguk is ugyanazt teszik, amit Atyjuk: szenvedélyesen elkövetnek mindent a békesség érdekében. Mert ezt jelenti békességre igyekezni: munkálni, létrehozni azt, mindent elkövetni a békesség érdekében.

És itt most a békességet vegyük úgy, ahogyan ma legaktuálisabb világméretben, nemzetközi viszonylatban. Mit tehet az Isten gyermeke, mit tehet az egyház annak a békességnek az érdekében, ami az egész emberiségnek ma a legfőbb és legsürgetőbb problémája? Atyámfiai, nem mondom én itt most soha nem hallott új dolgokat, de amit mondom, szeretném nagyon komolyan, halálosan komolyan mondani.

Nos, nekünk, keresztyéneknek az a speciális feladatunk ebben a békére törekvésben, hogy szívből könyörögjünk érte. Komolyan könyörögjünk azért, hogy ez a sok millió által hangoztatott szó: béke, megtelítődjék azzal a Krisztusi tartalommal, azzal az energiával, amely

valóban megteremti majd a nemzetközi feszültségek megoldásának a lehetőségét. Nekünk nagyon elmélyülten kell könyörögnünk azért, hogy legyen ez a szó olyan igaz és tiszta szó, olyan hatalmas szó, mint amilyen igaz, tiszta és hatalmas Istennek a Krisztus által békességet hirdetőszava a világhoz. (2Kor5,17-21)

Azt szoktam mondani, hogy újságot olvasni a keresztyén embernek kötelessége. Tájékozódni a világhelyzetről, ismerni az emberiséget foglalkoztató aktuális problémákat, kötelessége a hívő embernek. Már csak azért is, mert csak így tud igazán, egészen konkrétan imádkozni ezért a világért. És ezt nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy milyen sürgetően fontos feladatunk nekünk imádkozni e világért. Odaállni Isten elé e világért, és a világ népei nevében is kegyelemért könyörögni. Magunkra venni az egész emberiség életéért és jólétéért a felelősség terhét, és szenvedve könyörögni helyette, érte. Nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy az imádkozni tudó embernek ne csak magánügye legyen az imádság, hanem érezze át, hogy országos jelentőségű, világméretű ügy az igazi imádság.

Isten a világ kormányzásába belekalkulálta az Ő gyermekeinek a könyörgését is. És vannak dolgok, amiket Isten akkor cselekszik, ha kéri Tőle. Vannak Istennek olyan ajándékai, amiket csak imádkozó kezekbe és szívekbe ad, és azokon keresztül tud adni a világnak is. Tehát igenis világviszonylatban is sok függ a hívők imádságaitól. Igen, az egyháznak, a hívőknek az az elsőrendű feladatuk, hogy az egész nemzetközi politikát vegyék körül egy imagyűrűvel, és kérjenek oda olyan atmoszférát, amelyben nem is lehet másra, csak békés eredményre jutni.

A hívő embernek egészen speciális fegyvere, amivel küzdhet a békességért, az imádság. Remélem, te is, meg te is, meg te is benne állsz ebben a csatasorban. A közös, meg a magányos, de mindenképpen rendszeres, mindennapos könyörgés, imádság küzdelmében. Hogy mondtam az előbb? Ha én nem, akkor ki? Ha ezt nem, akkor mit? Ha most nem, akkor mikor? - Igen, ha ezért nem könyörög most egy hívő ember, akkor miért is imádkozik egyáltalán? Ha én nem, akkor ki? Ha ezt nem, akkor mit? Ha most nem, akkor mikor?

A továbbiakban szeretném a békességszerzés szolgálatában az imádság jelentőségét még jobban elmélyíteni. Miként a levegő mindig szennyezve van mindenféle baktériummal, úgy a szellemi atmoszféra is állandóan telítve van a viszály bacillusával, az érzékenység, a féltékenység, az irigység, a bizalmatlanság robbanó indulataival. Ezt a békétlenséget, ezt az ideges lelki atmoszférát kell nekünk az imádságainkkal állandóan tisztítanunk.

Elmondtam az áldozócsütörtöki istentiszteleten, hogy amikor egy hívő ember igazán imádkozik, az olyan, mintha belépne a mennybe, mert az imádság nem egyéb, mint az Isten trónja előtt való megjelenés. És amikor azután fölállunk az imádságból, akkor mintegy visszatérünk a mennyből, de nem jövünk üres kézzel. Akkor mindig hozunk valamit a mennyből vissza a földre. Ezért mondja Pál apostol: „az odafel valókkal törődjétek” (Kol 3,2a). Mert mi van odafenn? Ott fenn, a mennyben van a tökéletes békesség, a harmónia. Amikor imádkozunk, ezzel a békességgel telítődünk meg, és ebből a békességből hozunk valamit magunkkal, és visszük be a házukba, a családjukba, a há-

zunk, társadalmunk életébe.

Igen, a Krisztus szerinti békességre igyekvő ember először maga szívja tele magát a menny békességével úgy, hogy igazán ne maradjon benne, a lelke egyetlen zugában se maradjon megbújva valamilyen békétlen indulat, sértődés, harag, neheztelés. Előbb maga békül meg, de igazán, emberrel, Istennel, és azután ezt a mennyből hozott békességet leheli ki, árasztja szét maga körül az emberek között. Mert ez a békesség nemcsak egy bizonyos belső lelkiesség, hanem produktív erőhatás, ki-sugárzás, megbékülést akaró és munkáló magatartás.

Ezért Jézus nem azt mondja, hogy boldogok, akiknek békességük van belül a lelkük mélyén, hanem azok a boldogok, akik az Isten gyermekei, akik az isteni békességre igyekeznek, azaz minden tőlük telhetőt elkövetnek, hogy visszaállítsák a békességet Isten és az ember, ember és a másik ember között. Ugye tudjátok, vannak emberek, akik szinte örömet lelik abban, hogy egymás ellen uszítsák az embereket, kéjjel gyűjtogatják a viszály tüzeit, akik szeretnek tüskét szűrni barátok közé, családtagok közé, háztársak közé. A békétlenség magvait hintegetik ösztönösen minden szavukkal, megjegyzésükkel. Vannak emberek, akik rövid idő alatt annyi rosszat és csúnyát tudnak elmondani másokról, hogy terhes, fojtogató marad a levegő utánuk.

Nos, nézzétek, ha Istennek annyira minden törekvése az volt és az ma is, hogy még az ellenségeit is barátjává békíti, akkor az Isten fiai, gyermekei nagyon vigyázzanak, és jaj, ne játsszanak felelőtlenül az ilyen tüsszel! Isten gyermekei nem nyugtalanságot szító, veszekedést támasztó emberek, hanem békességre igyekezők, békességszerzők.

Érdekes, hogy az Újszövetség “békesség” szavának az eredete az eiró igéből származik, amely azt jelenti: újra beszélni egymással. Istennek a Krisztus által szerzett békessége is azt jelenti, hogy Jézus halála által létrejött újra a beszélgetés lehetősége Isten és az ember között. “Boldogok a békességre igyekezők” - mondja igénk, vagyis azok, akik azon fáradoznak, hogy jöjjön létre újra a beszélgetés lehetősége a szeretet és megbocsátás szellemében mindennütt, ahol az valami miatt megszakadt, ahol addig nem értették meg egymás szavát.

Kezdjünk el újra beszélgetni azokkal, akikkel valami sérelem miatt megszakadt a kapcsolatunk, segítsünk hozzá másokat is, hogy ugyanilyen módon közeledhessenek egymáshoz.

Ez a mi békességszerző szolgálatunk. És így válik a világ békességéért való könyörgésünk is igazabbá és hitelesebbé. Újra hadd mondjam el az előbb már többször ismételt három kis mondatot: Ha én nem, akkor ki? Ha ezt nem, akkor mit? Ha most nem, akkor mikor? Jertek hát, könyörögjünk együtt.

*Szívemet hozzád emelem
És benned bízom, Uram;
És meg nem szégyenítetem,
Nem nevet senki rajtam,
Mert szégyent nem vallanak,
Azik hozzád esedeznek,
Azok pironkodjanak,
Azik hitetlenül élnek.
Útaid, Uram, mutasd meg,
Hogy el ne tévelyedjem;
Te ösvényidre taníts meg,
Miken intézd menésem.
És vezérelj engemet,
A te szent igaz igédben;
Oltalmazd életemet,
Mert benned bízom, Úr Isten.
(25. zsoltár 1-2. vers)*

Ámen

1963. május 26.

Urunk, elfáradtunk. Mély árkokat húztak arcunkon a könnyek nyoma, szívünkben hülőben van a reménység. Nézz le ránk! Te már olyan sokszor megmutattad, hogy nem jön mástól segítség, csak Tőled, a mindenség Urától! Ezért kérünk, élesztgesd, ébresztgesd Lelked leheletével a hitünket, amely sajnos sokkal kisebb már a mustármagnál.

Felséges Istenünk, Te látod, milyen sok próba és szenvedés éri a gyermekeidet. Te többet látsz ezekből, mint mi, akik elszenvedjük őket, mert Mindenhatóként Te látod a múltat, jelent és jövőt is. Te tudod, mit terveztél életünk fölül. Te hallod, ismered az imáinkat, amelyeket országunkért mondunk, az imáinkat, amelyek a betegségek, gyász, üldözések fájdalmaiban szólnak Hozzád. Nehéz kimondanunk őszintén, hogy „Legyen meg a Te akaratod!”, de mégis újra és újra megvalljuk: a Te akaratodnál jobb nem történhet velünk! Hatalmas Istenünk, hallgass meg minket! „Gyűjtsd könnyeinket edényedbe, Uram!” (Zsoltárok 56,9b)

Szerető Atyánk! Alázatosan megvalljuk, hogy úgy érezzük magunkat sokszor, mint magukra hagyott gyermekek: elveszettnek, magányosnak, rémültnek. Az élet nehézségeinek sodrásából jövőnk Hozzád, hogy megnyugodjunk a Te ölelésedben. Hányszor tapasztalhattuk már saját és mások életén keresztül, hogy mindaz, akik vagyunk, és amink van, a Te kezében van a legjobb helyen, ezért letesszünk mindent Eléd, rendelkez velünk!

Könyörgünk, segíts, hogy a megpróbáltatásainkban ne próbáljunk korábbi, minket többnyire elbuktató, még mélyebbre taszító módszereinkhez folyamodni. Segíts, hogy ne a saját emberi bölcselkedésünk legyen bizalmunk tárgya, ne is emberekben reménykedjünk, és ne mi akarjunk lecsendesíteni belső és külső viharokat, hanem bízzuk Rád az „elemeken” való uralkodást, mert Te már megmutattad, hogy csak egy szavadra lecsendesedik a legnagyobb vihar is, és egy parancsodra falként áll a tenger. Belekapaszkodunk most a Te személyed, csodáid erejébe, és így bátrabban nézhetünk szembe a tomboló sátáni erővel.

Úr Jézus Krisztusunk, a Te legnagyobb győ-

zelmednek ünnepére készülődni, de elakaszt bennünket a csüggedés. Lehúzza vállainkat a jövőtől való félelem, a jelenlegi gondok súlya. Kérünk segíts most ebben a szomorú helyzetben nem leragadni a gyászban, a könnyekben, hanem úgy tekinteni erre a húsvétra, mint lehetőségre ahhoz, hogy végre a szívünkkel, nem pedig pénzünkkel, terített asztalainkkal, vendégeskedéssel éljük meg. Te tedd külsőségeknél többé az ünnepet. Hadd váljon lehetőséggé, a bűnbánat és bűnbocsánat alkalmává, teljes (gondolataink, szavaink, tetteink, vágyaink, akarataink) megtérésé, hogy ne csak szánkkal valljunk Téged, hanem szívünkkel, életünkkel is. Hadd lássa meg az egész világ rajtunk keresztül a Szentlélek munkáját. Urunk, engedd meg, hogy lássák meg a hitetlenek, hogy a szenvedések közepette érik a keresztyén ember igazán Krisztusivá. Taníts minket hűségessé, nevedet kimondónak, nem elhallgatónak, nem képmutatónak, kétszínűnek lenni. Ne engedd, hogy úgy tagadjuk meg neved, hogy idegen hatalmaknak áldozunk érdekeink, különböző eszmék szeleiben dőlve ide-oda, mint a fűszálak a szélben.

Köszönjük, Urunk, hogy Te megmutattad a kereszten, hogy mit jelent megbékélni. Megmutattad, mit jelent megbocsátani, előre is azoknak, akik még nem is kértek bocsánatot. Köszönjük, hogy nagypénteken értünk mondtad ki az utolsó szavad: Elvégeztetett! A küldetésed, ami véres, könnyes, kínokkal teljes volt, engedelmesen elvégezted, hogy mi élhessünk. Köszönjük, hogy Általad és Benned szabadok lehetünk a sátán, a gonoszság, a hazugság erőtől, örülökké és boldogokká lehetünk a nehézségek közepette is.

Kérünk, Szentlélek Úr Isten, tégy bennünket őszinte bizonyoságtévő követőiddé, hogy kirajzoldjék rajtunk, mit jelent két világban élni: testben itt, a földön, és lélekben már mennyei polgárként. Köszönjük, hogy elmondhatjuk magunkról: Krisztus tulajdona vagyunk, és semmi sem választhat el minket az Ő szeretetétől.

Kérünk, hallgass meg minket, Jézus nevében. Amen.

Testvéri szeretettel: Magyar Katalin

**„... a húsvéti megújulás egyszer s mindenkorra való megújulás!
A Jézus Krisztus feltámadásában az Újszövetség szerint az jelentetett ki,
hogy Isten, Fiának személyében, az ember javára,
egyszerűen már megnyerte a diadalt.”**

Karl Barth

Miért ünneplik máskor a húsvétot a nyugati és a keleti keresztyének?

Miért nem ugyanazon a napon van minden évben húsvét?

Röviden válaszolva azért, mert a negyedik században megállapították, hogy a húsvétot a tavaszi napéjegyenlőséget követő első teliholdhoz kell igazodnia.

A bővebb válasz szerint az Újtestamentumból következik, hogy Jézus halála és feltámadása a zsidó pészahhoz kapcsolódik, így a húsvétot a zsidó pészah napján ünnepelték, függetlenül attól, hogy ez vasárnap volt-e vagy sem; míg más egyházak következő vasárnap ünnepeltek. A 4. század végén négy különböző módszer létezett, ami alapján a húsvét dátumát számították. Ebben a helyzetben a 325. évi niceai zsinat megpróbált egy egységes megoldást megállapítani, ami a pészah idejével való kapcsolatot megtartotta. Így véglegesen rögzítették a húsvét változó időpontját, amely **a tavaszi napéjegyenlőséget követő telihold utáni első vasárnapra** esik.

Miért léteznek a mindenhol érvényes niceai szabályok ellenére a keresztyénségen belül különböző dátumok, amelyeken Krisztus feltámadását ünnepeljük?

A niceai zsinat után is maradtak különbségek a húsvét időpontját illetően, hiszen a zsinat arról semmit nem nyilatkozott, melyik módszerrel kell számolni a telihold és a napéjegyenlőség betöltését. A mai helyzet mögött rejlő lényeges nehézség a 16. században jött létre, amikor a Kr. e. 46-tól érvényes Julianus-naptárt felváltotta a Gergely-naptár. Eltartott egy ideig, mire minden állam alkalmazkodott ehhez a naptárhoz (Görögország például csak a 20. század elején vette át ezt a rendszert.). Az ortodox egyházak azonban napjainkig a Julianus-naptárt használják a tavaszi napéjegyenlőség és a rákövetkező telihold kiszámítására. Így hiába azonos a számítás módja – ők más időpontot kapnak.

A két időpont közötti eltérés minden évben különböző. Akár 5 hét is lehet.

Mikor esik a két dátum egybe?

Akkor esnek egybe, mikor a napéjegyenlőség utáni telihold olyan későre esik, hogy az a Julianus-naptár szerint is a március 21. utáni első telihold. Ez rendhagyó esetekben történik. Az utóbbi években gyakran esett mégis meg: 2001-ben, 2004-ben, 2007-ben, 2010-ben, 2011-ben, 2014-ben. Legközelebb 2017-ben, majd csak 2034-ben.

Forrás: reformatus.hu

Húsvéti recept

Töltött tojás

Hozzávalók:

- 12 db tojás
- 17 dkg krémtúró
- 2 db apróra vágott újhagyma
- 4 dkg apróra vágott zöld hússú paprika
- 4 dkg apróra vágott piros hússú paprika
- 2 kiskanál mustár
- 3 evőkanál finomra vágott petrezselyemzöld
- őrölt fűszerpaprika

Elkészítés:

A 12 tojást keményre főzzük. Levezzük a tűzhelyről, majd 15 percig még lefedve a lábosban hagyjuk. Leöntjük róla a lét, és hideg csapvíz alatt lehűtjük. A tojások héját eltávolítjuk, majd hosszában mindegyiket félbe vágjuk. Kettőt (4 felet) félretesszünk, a többinek pedig kikanzalozzuk a sárgáját.

A 20 tojásfehérjét egy tálcára tesszük. A négy másikat nagyon finomra felaprítjuk. A félretett tojássárgáját villával összetörjük, és a felaprított tojásfehérjével együtt egy közepes tálba tesszük. Belekeverjük a krémtúrót, az újhagymát, a kétféle paprikát, valamint a mustárt.

Egy kanállal megtöltjük a tojásfehérjéket. Meghintjük petrezselyemmel, és megszórjuk fűszerpaprikával.

receptvarazs.hu

ERNST LANGE: BÉKESSÉG NÉKTEK!

Krisztus feltámadt!
 Valóban feltámadt!
 – hirdetik a sírnál járt asszonyok.
 De a tanítványok hitetlenül
 bezárkóznak.
 Zárt ajtók mögött idézgetik
 emlékeiket, csalódásaikat.
 Vádolják Istent,
 nem csalta-e meg
 saját magát és barátait?
 Nem tette-e őket nevetségessé
 mindenki előtt?
 Vádolják a népet:
 hogyan ujjongott feléje,
 elfogadta segítségét,
 hallgatta igéit,
 aztán halálra ítélte.
 Vádolják önmagukat:
 Nem hagyták-e el Őt
 gyáván a bajban?!
 Zárt ajtók mögött
 szállnak perbe Istennel, a világgal, önmagukkal.
 De Jézus behatol a zárt ajtón át
 bezárt szívükbe.
 S ahogyan egykor a hullámoknak
 csendet parancsolt,
 kinyújtja kezét a panaszok és önvád
 vigasztalan háborgása fölé:
 Békesség néktek!
 Feltámadott,
 a Te békeköszöntésed
 több, mint köszöntés!
 Győzelmed az és aratásod!
 Azért lettél testté,
 hogy békét szerezz.
 Azért éltél, tanítottál,
 szerettél és szenvedtél.
 Azért szálltál le
 a Halál mélységébe.
 Megszerezted a békességet.
 És most hozod a békességet.
 Te vagy a békesség!
 Megbékéltetted az embert
 Istennel és önmagával,
 hogy mint megbékélt, legyen
 embertársai testvére, barátja.
 Feltámadott!
 Rejts el békességedbe
 minket, barátainkat, ellenségeinket –
 embereket és állatokat –
 korokat és tereket –
 most és mindörökre!

(ford.: Túrmezei Erzsébet)

HÚSVÉTI IMA

Jézus,
 feltámadásod
 világosság a népeknek,
 fény az embereknek!
 Hadd legyen életem is
 fény a sötétségben:

szerezsek ott, ahol gyűlölnek,
 megbocsássak, ahol sértegetnek,
 összekössek, ahol szakadás van,
 reményt ébresszek, ahol elkeserednek,
 vigasz legyek, ahol szenvednek,
 örömet vigyek, ahol szomorúak.

Uram,
 add, hogy fény legyek
 a sötétségben!

*Alexandriai Kírilloz
 (376-444)*

DSIDA JENŐ: NAGYCSÜTÖRTÖK

Nem volt csatlakozás. Hat óra késést
 jeleztek és a fullatag sötétben
 hat órát üldögéltem a kocsárdi
 váróteremben, nagycsütörtökön.
 Testem törött volt és nehéz a lelkem,
 mint ki sötétben titkos útnak indult,
 végzetes földön csillagok szavára,
 sors elöl szökve, mégis szembe sorssal
 s finom ideggel érzi messziről
 nyomán lopódzó ellenségeit.
 Az ablakon túl mozdonyok zörögtek,
 a sűrű füst, mint roppant denevérszárny,
 legyintett arcul. Tompa borzalom
 fogott el, mély állati félelem.
 Körülnéztem: szerettem volna néhány
 szót váltani jó, meghitt emberekkel,
 de nyirkos éj volt és hideg sötét volt,
 Péter aludt, János aludt, Jakab
 aludt, Máté aludt és mind aludtak...
 Kövér csöppek indultak homlokomról
 s végigcsurogtak gyűrött arcomon.

A Mai Ige gyöngyszemei

- ❖ Az életünk folyamatos magvetés. Minden szavunk, tettünk hatással van a környezetünkre, beépül mások életébe. Akarva, akaratlanul példává lesz: jó vagy rossz példává.
- ❖ Nem vesszük észre, hogy miközben a mutatóujjunkkal másokra mutogatunk, három ujjunk magunk felé irányul és minket triplán vádol ugyanazzal a hiányossággal vagy bűnnel.
- ❖ A hívó a világban él, de ne értsen soha egyet a világias gondolkodással, viselkedéssel. Egy hajó is úgy úszik biztonságosan egy tengeren, ha nem kerül bele víz. Ellenkező esetben könnyen elmerül.
- ❖ A beteges tevékenység és a tétova semmittevés közt hanyódik sok ember élete. Az ilyen állapotból menekülni kell!
- ❖ Nagy érték embertársaink bizalma, ezért nagyon vigyázzunk rá!
- ❖ A fél megtérés dupla nyomorúság.
- ❖ A régi természetnek (ő embernek) mindig én vagyok fontos, a magam kényelme, haszna, hiúsága. Az új természetnek (újjászületettnek) Isten ügye és a másik ember földi élete és üdvössége.
- ❖ Aki egyszer meglátja Isten arcát lelki szemével, az nem fél többé az emberektől.
- ❖ Az Istenfélő embernek a kevés is mindig elég. Isten nélkül a sok is mindig kevés. Nélküle a másokét is kívánom, vele a magamét megosztom másokkal. Aki Istenben gazdag, annak nem árt meg a szükség sem, a bőség sem.
- ❖ Az őszinte imádságnak felemelő ereje van: önmagunk és bajaink felé emel, és Isten közeléből látjuk a helyzetet. Formáló ereje is van: átrendezi a gondolatvilágunkat és az arcvonásunkat.
- ❖ Hitre jutásunk nem valami lelki emelkedettségben tapasztalható meg pusztán, hanem sokkal inkább egy Isten által kialakított világrendben találhatjuk meg a helyünket, és nemcsak ma, hanem a jövőben is.
- ❖ Minden könyv olvasnivaló. A Biblia nem. Az megennivaló: megrágni, lenyelni, megemészteni, táplálékul használni, azonosulni vele, engedelmeskedni neki. Teljesen elfogyasztani kell, mint Isten adta lelki táplálékot.
- ❖ Aki meg van elégedve önmagával, az fejlődésképtelenné válik. Az önelégültség véget vet a lelki növekedésnek. Az önelégült keresztyének mindig mindenben önmagukat tekintik minden mércéjének.
- ❖ Gyógyítani csak azt lehet, aki felismeri, elismeri, hogy beteg és gyógyulni akar. Így van ez a lelki állapotunkkal is.
- ❖ Aki önmagával van tele, annak nem lehet adni semmit. Az öntelt ember fejlődésképtelen.
- ❖ Nem lehetetlen a másik ember felé még egy kritikát is úgy megfogalmazni, hogy az ne bántson, hanem építsen. Mennyi keserűségtől óvhatnánk így meg embertársainkat, közösségeinket.
- ❖ Sose menekülj a jelen feladatai elől a múltba vagy a jövőbe!
- ❖ Ha elkezded szembeállítani a saját magad és a családtagjaid érdekeit, közös bukásokat csak idő kérdése.
- ❖ Ha itthon vagy itt a világban, nem lehetsz otthon az égben.
- ❖ A sóvárgó szem és az irigy tekintet sokszor elvakíthat. A féktelen vágyakozás pedig legtöbbször bűnbe sodor.
- ❖ Mindannyian úgy születünk, hogy önmagunkat szeretjük a legjobban, de másoktól elvárjuk, hogy nagyon szeressenek bennünket.
- ❖ Ha egy házasságban mindkét fél azt várja, hogy őt dédelgesse a párja, hamarosan mindketten egyedül maradnak.
- ❖ Aki másokért felelősséget vállal, rákényszerül arra, hogy áldozatokat hozzon. Aki ez ellen tiltakozik, sohasem lesz boldog. Mások boldogságának a romjain nem épülhet fel senki boldog élete.
- ❖ Aki mindenáron a maga életét akarja élni, abban nem élheti Krisztus a magáét.
- ❖ Csak az tud megbocsátani másoknak, aki elhiszi, hogy neki megbocsáttattak a vétkei.
- ❖ Nem szolgálhatja a királyt az, aki a lázadók táborába tartozik.
- ❖ Az igazságnak van a legtöbb ellensége.
- ❖ Minden családi otthon tanterem. Amit ott tanul a gyermek, azt magával viszi és alkalmazza egész életén át.
- ❖ Mielőtt lecsapnak rád az élet viharai, engedd Jézust életed kormányához, és tudd, hogy kik vannak veled a fedélzeten. Amikor olyan vihar támad, amely megingatja hitedet, szükséged van olyan útitársakra, akik tudják, mit tanácsol Isten igéje.

Forrás: *Mai Ige*

A fenti elmélkedés a Keresztyén Média UCB Hungary Alapítvány napi elmélkedése (honlap: maiige.hu), melynek írója Bob Gass. Magyar nyelven negyedévre szóló kiadvány formájában megrendelhető az alapítvány honlapján, vagy a következő címen: Mai Ige, 6201 Kiskőrös, Pf. 33."

Összegyűjtötte: Tóth Dóra

Hogyan neveljük a gyermeket munkára?

Itt a tavasz. Lassan eljön a sok munka ideje. „A restség mély álomba merít és a lusta ember éheznek.” - ez az igaz megállapítás olvasható a Példabeszédekben (19, 15).

Ki a lusta ember? Aki nem szeret dolgozni, aki kerüli a munkát, akit nem tanítottak meg szorgalmasan tevékenykedni.

A gyermek életében a játék munkává alakul, és gyakran a munkát játékként éli meg. A gyermeknek ez a képessége nyújt segítséget, lehetőséget arra, hogy fokozatosan munkához szokjon.

Mikor kezdődjön a gyermek munkára való nevelése? Akkor, amikor az első játékszerét (csörgőt) a kezébe kapja. Eleinte csak tudomásul veszi az eredményt, a csörgő hangját, majd később szándékosan idézi elő. Tehát már pár hónaposan munkát fejt ki az eredményért.

Ha már nagyobbacska, akkor játékaival dolgozik, vagy játéknak használ egyes tárgyakat. Játszik ugyan, amikor kockából épít, székekből vonatot csinál stb., ugyanakkor ez türelmet igénylő munka.

A játékhoz is ügyesség, leleményesség, kitarítás, türelem kell. Sok gyerek, ha játék vagy munka közben kudarcot tapasztal, hamar feladja. Itt lehet már elkezdni a munkára való nevelést. Rá kell bírni a gyermeket, hogy ne adja fel, próbálkozzon újra. Szeretettel, türelemmel kell biztatni, bátorítani.

Sok szülő türelmetlenségéből megcsinálja vagy befejezi gyermeke helyett a munkát. „Ehhez még kicsi vagy. Nem tudod egyedül megcsinálni.” - ilyen és hasonló elutasításokat hall a gyermek s persze hogy nincs bátorsága semmibe belefogni, mert elhiszi, hogy ő ügyetlen, lassú. Így a gyermek nem tanul meg küzdeni, nem válik kitartóvá és nem vágyik a sikerélményre sem.

Sok családban a gyermek munkára való nevelése ott is megbicsaklik, hogy a szülők nincsenek tekintettel gyermekeik egyéniségére, érdeklődésére. Azt látják csak maguk előtt, amivé gyermeküket nevelni akarják. A munkára való nevelésnél nem válik be a hatalmaskodó, öncélú szülői szigor. Túlságos szigorra azok a szülők hajlamosak, akik bizonytalanoknak érzik magukat, akik nem bíznak saját tekintélyük erejében.

A munkára való nevelésben óriási szerepe van a példamutatásnak. Ha a szülők rendszeretők, akkor jogosan megkövetelhetik már egy 3-4 éves kisgyerektől is, hogy játékait maga rakja el. Ezt a gyerek meg is csinálja, mert ter-

mészetesnek tartja. A kisgyerek utánozza a szüleit, és ha azt látja, hogy anya, apa elpakol maga után, akkor ezt ő is szívesen teszi.

A gyerekek korán elkezdnek érdeklődni a környezetükben a különböző munkák iránt: szeretnek virágot öntözni, asztalt teríteni, sepregetni stb.

Az okos szülő ki tudja találni, hogy milyen házimunkába vonhatja be gyermekét naponta, így lépésről lépésre ráneveli arra, hogy sokféle, erejének és képességeinek megfelelő munkát elvégezzen.

Mindig tekintettel kell lenni a gyermek életkorára. Míg a 3-4 évesnek az anyukája rakja le az este levett ruháit, már a 6-7 éves gyermeket rá kell szoktatni arra, hogy egyedül rakja le egy székre azokat a ruhadarabokat, amelyeket másnap fel akar venni. Reggel egyedül pakolja el a pizsamáját és tegye rendbe a fekhelyét.

Egy kisgyermek számára a fogmosás is munka. Ha ebben szülei jó példával járnak, ő se tudja elképzelni, hogy reggel-este fogat ne mosson.

Iskoláskorban—amint erről már szó volt—a gyermek legfontosabb tevékenysége a tanulás, ami számára épp oly jelentős, mint a felnőttek életében a munka. A tanulás, mint szellemi munka azonban nem jelent mindent, nem tölti ki teljesen a gyermek napját. Meg kell szoknia, tanulnia a fizikai munkát is úgy, hogy fokozatosan részt vesz a család háztartási, esetleg termelőmunkájában. De mindez mértékkel történjék!

Minden gyerekkel meg lehet szerettetni a kerti munkát is. Ezt a szülő úgy teszi, hogy kijelöl a gyermek számára egy kis részt a konyhakertben, amely az övé. A szülő segítségével megműveli, gondozza. A „kiskertet” a gyermek naponta szemmel tarthatja, és nagyon tud örülni az első hagymaszárnak, retek- vagy sárgarépa levélnek.

A munka eleinte nem megy hiba nélkül, de fokozatosan jobbá, tökéletesebbé válik. Ne vegyük el a kedvét! Csak így alakulhat ki a gyermekben az a képesség, hogy mindig eredményes munkát végezzen.

A kitartó munka következményeként azután jelentős mértékben fejlődik a tanuló akarata. S ha meggyökerezik benne a munka szeretete, könnyebben legyőzi a munkával elkerülhetetlenül együtt járó nehézségeket is.

A gyerekek szeretik az állatokat. Szívesen részt vállalnak azok etetésében, itatásában.

folytatás a következő oldalon

Feladatának tartja, hogy a kutyának, cicának enni adjon, a tyúkoknak friss vizet vigyen, a nyusziknak fűvet szedjen stb. A tojásokat is nagy örömmel szedi össze a tyúkólból.

Ezeket a munkákat mindig megfelelően értékelni kell. Jól esik a kisgyermeknek, ha elismerést, dicséretet, jutalmat kap. Az igazságos értékelés eredményesebb munkára serkenti a gyermeket, fokozza a munkakedvet, a lendületet.

Vitát válthat ki az, hogy a gyermek kapjon-e pénzjutalmat az elvégzett házimunkáért vagy ne. Szerintem igen. A gyerekek örülnek a zsebpénznek (szívesen gyűjtögetnek már ők is valamire), de ez az összeg ne attól gyarapodjon, hogy jó jegyeket hoznak az iskolából. A tanulás a gyerek kötelessége, a házimunkában való részvétele pedig szívesség, amelyet a szülő pénzzel jutalmazhat (az édesség, fagyolt is értékes jutalom néhanapján).

Fontos még, hogy a gyermek által elvégzett feladat ellenőrzése ne felülvizsgálat, felülbírálat legyen, hanem útbaigazítás, irányítás és elsősorban szóbeli dicséret, elismerés. Ez nagyban ösztönözní fogja a gyermeket arra, hogy legközelebb is bevállaljon és kellő igyekezettel elvégezzen egy neki megfelelő házimunkát.

Jó hatással van a gyermekekre, ha azt látja, hogy szülei örömmel és odaadással dolgoznak az udvaron, a kertben. Magától beáll egy olyan csapatba, ahol vidáman, jókedvvel folyik a munka.

Rá kell nevelni a gyermeket, hogy olyan feladatot is elvégezzen, ami különösebben nem érdekli. Ha a gyerek megérti, hogy a szülő munkája a család számára fontos, jelentős, akkor a cél érdekében ő is feláldozza idejét, erejét arra, hogy besegítsen.

Édesanyám nagyon szerette a kerti munkát. Már nagylányként én is ott kapálgattam mellette némán, míg ő beszélgetett a növényekkel. „Látod, megköszöni a bokor paszuly, hogy kiszabadítottad a gyomok fogságából.”—mondta egyik alkalommal. Én nem hallottam egy árva

hangot se, nem is lettem jó kapás soha, de mégis megszerettem a kerti munkát a szüleim példáját látva.

A munkára való nevelésben hatásos, ha a követelést kérés formára cseréljük. A kérés látszólagosan szabad választást enged a gyermeknek, s nem érzi a követelés kényszerét. Ha ehhez még hozzájárul, hogy a gyermek egyedül döntheti el, hogy a nap folyamán mikor végezze el valamelyik házimunkát, még szívesebben segít.

Akkor járnak el helyesen a szülők, ha egyformán bevonják a gyermekeiket a ház körüli teendőkbe. Fiúk éppúgy segíthetnek a mosogatásban, mint a lányok az udvaron. Úgy kell őket nevelni, hogy az élet különböző körülményeihez alkalmazkodva bármit el tudjanak végezni a későbbiekben.

A népmesék sokat segíthetnek a munkára való nevelésben. Ezekben ugyanis a szorgalmas,

dolgos ember elnyeri méltó jutalmát, a rest, lusta pedig a büntetését.

Munkával ne büntessünk! A gyermek nehezen felejtí a nyomasztó élményeket és fennáll annak a veszélye, hogy még felnőtt korában is a kényszer, a megszegyenítés mellékízét érzi munkájával kapcsolatban.

Ha munka közben a gyerek ügyességét, rátermettségét dicsérjük, megszerettetjük vele a munkát. És végül is, ez a cél, kedves szülők.

Folytatjuk.

Tóth Dóra

„A te dolgod csak a tanulás...”?

„Talán sikeresebb lehetne a kompetenciafejlesztés az iskolában, ha otthon is több feladattal találkoznának a gyerekek, ha részt vehetnének mindennapi problémák megoldásában. Így használhatnák a felhalmozott ismereteiket (nem lenne kérdés, minek tanulják az iskolában ezt a sok „haszontalanságot”), és talán érdekeltté tehetnének őket abban, hogy többet gondolkodjanak és cselekedjenek. Kiderülne például, hogy a matekórán használt képlettel számítjuk ki, hogy a lakásfelújításhoz mennyi festék kell.”

„A munka nemcsak a feladattudat, a kötelességvállalás kialakulását segíti, hanem növeli az állóképességet, a kitartást, segít a tapasztalatszerzésben. Fejleszti a gondolkodási tevékenységet is. Akit sokféle tevékenységbe bevonnak otthon, az könnyebben talál megoldást a problémás helyzetekben, sokkal több ötlettel tud előállni.”

Forrás: koloknet.hu

Mese arról, hogy az értelmetlen vitatkozás, veszekedés nem vezet jóra:

Lázár Ervin: Két reggel

Egyszer két Reggel találkozott a Tejúton.

- Jó reggelt, Reggel! - mondta az egyik, s megemelte halványkék fényekből szótt kalapját.

- Adjon isten! - mondta a másik barátságos, rubinpiros mosollyal.

- Hova-hova? - kérdezte az első, és megigazította magán fénylő, drágaköves köpenyét.

- A Földre. A Földre megyek - mondta a másik átszellemülten.

A fényekből szótt kalapú erre elkomorodott, még a kalapja is halványabb lett hirtelen, s a drágakövei mintha el-

felejtették volna a csillogást.

- Még hogy a Földre! - mondta baljóslatúan. - Ne ám, hogy úgy legyen!

- Márpedig az úgy van! Ma lesz a Földön május első vasárnapja, igaz?

- Igaz.

- Nahát akkor! Ma én fogok lent derengni és pitymallani.

- Azt szeretném látni - kiabált a társa -, május első vasárnapjára én megyek! Még hogy derengeni és pitymallani! Kerengeni és nyilallani fogsz, édes barátom. Ma én ragyogok fel a Földön.

Ezzel futásnak eredt. De a másik sem volt rest, elgán-

csolta, puff nagyot esett, csak úgy porzott a Tejút. Nosza, összeverekedtek, tépték egymást. Hajnaldarabok, pitymallatrongyok, derűfoszlányok röpködtek körülöttük.

Végre aztán az egyik győzött - ki tudja, melyik; a verekedés előtt egyforma szépek, daliásak voltak, utána meg egyforma rongyosak, töpörödtek -, s ment a Földre, hogy fölváltsa az éjszakát.

Az emberek meg kinéztek az ablakon, és azt mondták: "Hű, de ronda reggelre virradtunk!" És nem is lett jókedvük egész nap.

Osztokodik a róka

Az üveghegyen innen, a selyemréten túl volt egy rengeteg erdő. Ebben a rengeteg erdőben, annak is a kellős közepén élt egyszer egy öreg medve. Ennek az öreg medvének volt két fia. Ezek egyszer elhatározták, hogy elmennek világgá szerencsét próbálni. Odaálltak anyjuk elé, elbúcsúztak tőle illendően. Az öreg medve megölelte fiait. Lelkükre kötötte, hogy soha el ne hagyják egymást. Megfogadták.

Azzal nekicammogtak az erdőirtásnak, onnan meg a szántóföldeknek. Mentek, mendégéltek. Egyszer azonban elfogyott az enivalójuk.

Szomorúan kullogtak egymás mellett.

- Hej, de ehetném, testvér! - szólt a fiatalabb.

- Én is! - lógatta buksi fejét a másik.

Amint mentek, mendégéltek, nagy kerek sajtot találtak, de nem tudtak elosztani rajta, nem tudták elosztani igazságosan. Irigyen civakodtak, huza-kodtak, morogtak, amikor közibük toppant a róka.

- Min vitatkoznak, medve komák? - kérdezte a Ravaszdi.

(magyar népmese)

Elmondták.

- Sebaj! Majd elosztom én igazságosan!

- Jó lesz biz az, jó lesz! - hagyták helyben a dörmögők.

Azzal fogta a róka a sajtot, eltörte kétfelé. Úgy intézte, hogy az egyik fele szemlátomást nagyobb legyen a másiknál.

Fölmordult egyszerre mindegyik mackó:

- Ez nagyobb!

- Csak lassan, mackók! Türelem!

Azzal jó darabot leharapott a nagyobb feléből. Most meg a kisebb lett nagyobb.

- Így se jó! - békétlenkedtek a mackók.

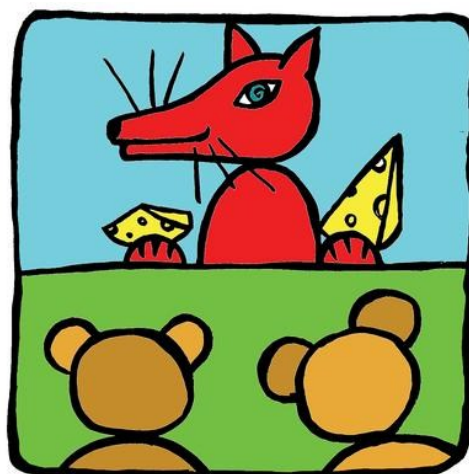
- Ugyan, ne türelmetlenkedjenek már! Értem én a magam mesterségét!

Le is harapott a nagyobbik darabból egy jókora falatot.

Most megint az lett a kisebb.

Így ment az osztokodás addig, míg a róka alaposan jól lakott. A két medvebocsnak alig-alig maradt a sajtból, mikorra egyforma lett a két darab.

- No jó étvágyat, medvebocsok! - mosolygott a róka, és otthagyta őket faképnél.

Nem fúj már és nem havaz,
Itt van, itt van a ...

Hosszú csőrű fehér madár
Kéményedeen kelepel;
Néha meg a tóban lesi,
jön-e már az eledel.
Mi az?

Én vagyok az első tavaszi virág,
hófehér ruhám
a hó alól kandikál.
Mi az?

Mindent lemos szappan nélkül,
Tőle erdő, mező zöldül.

Szépnek tart felnőtt és gyerek,
pedig csúf hernyóból kelek.

Pettyes hátam,
hártvás szárnyam,
levéltetűt eszem bátran.

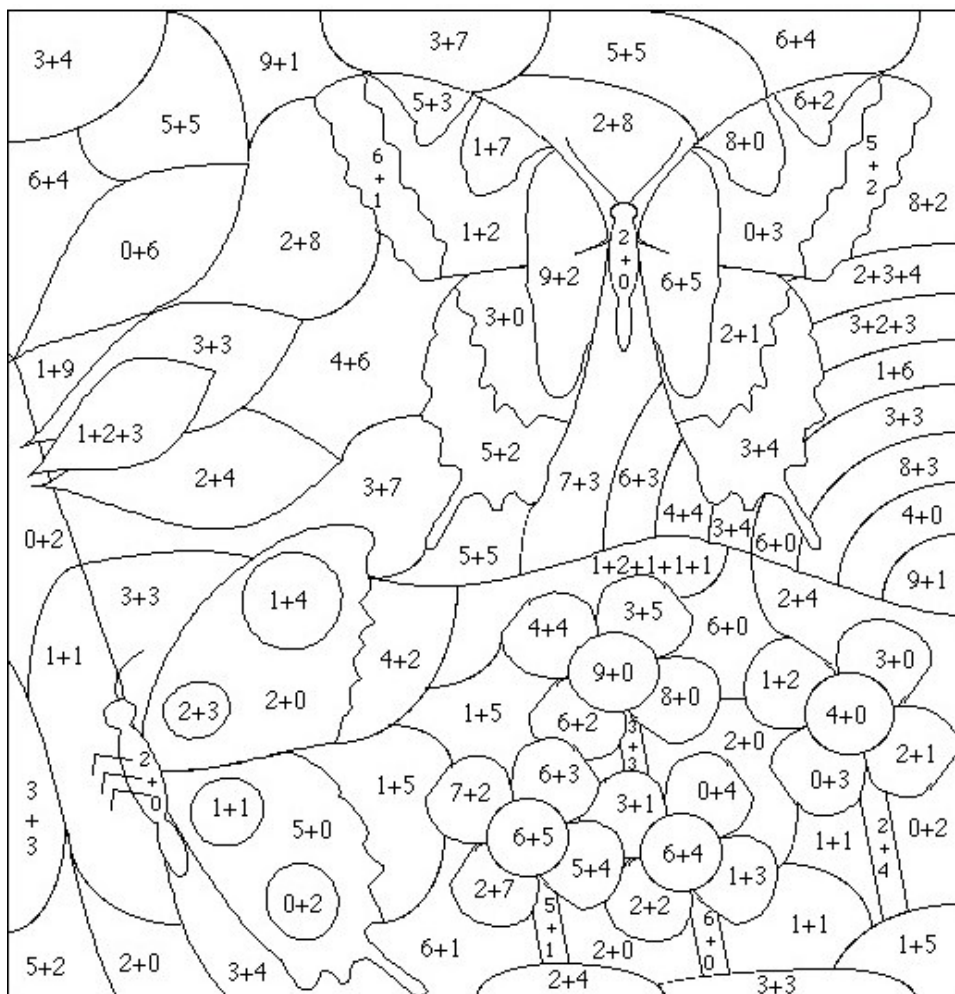
Tavasszal tér vissza,
ereszünk lakója,
fészket igazítja.

Nem szállok el Afrikába,
téli itthon telelek.
Tavasszal a napsugárnak
"nyitnikék"-kel felelek.
Mi az?

Tavasszal kap levelet,
s ősszel küld csak választ,
de nem egyet, nem is kettőt,
hanem sok-sok százat
Mi az?

Számolj és színezz!

2 = barna 4 = lila 6 = zöld 8 = narancs 10 = vil. kék
3 = rózsaszín 5 = szürke 7 = sárga 9 = piros 11 = sötétkék

Húsvéti vers

Piován Győző: HÚSVÉTI FÖLDINDULÁS

Jeruzsálem városában
Megrettentek a vitézek
S a völgyeknek futamodva
Reszkettek, ha hátranéztek.

Fönt a hegyen hajnal lángolt:
Piros hajnal rózsatelen,
S angyal szállott a mennyekből
A hónál is fehérebben.

Angyal szállt le,
s míg megrendült
A városnak minden tája,
A keresztre fölfeszített
Messiásnak sírját tártá.

Örömkönnyes asszonyarcok
Boldog szíve, zengő szája
Hirdette az embereknek:
Föltámadt az ég Királya!

Hívó szívek, zengő szájak
Harsogjátok ma is bátran:
Örök hála és dicsőség
Istennek a magasságban!

Pecnyik Pál: ITT A HÚSVÉT

Örömhír száll, ébredjetek,
Itt a Húsvét, örvendjetek!
Megérhettük a nagy napot,
Isten Fia feltámadott!

...

Ha a betűoszlopokat felülről
lefelé haladva összeolvasod,
megfejtésül megismerheted
a vers folytatását:

B	L	Y	E	M	H	V	A	E	Ó	Á
E	H	C	M	I	A	Á	G	T	Z	L
N	E	S	H	N	T	L	Y	É	Ö	F
N	T	O	A	K	A	T	O	L	T	E
Ü	Ó	D	G	E	V	O	S	E	T	L
N	M	A	Y	T	A	T	T	T	H	E
K	I	Ó	E	S	S	T	E	G	A	T
É	L	N	L	O	Z	F	L	Y	L	T

Egy hétköznapi „hétvége”

2015. január 7-9-e között konfirmandus kis csapatunk, néhány örökifjú kíséretében indult el a beregi nagyhegyre (Bereg Camp). Nagy és tiszta szívvel érkezünk meg úti célunkhoz.

Megérkezésünk után mindenki elfoglalta szálláshelyét; megismerkedhetett háromnapos otthonával. A kipakolást követően elcsendesedhettünk Isten igéje mellett, ahol József életével, megpróbáltatásaival ismerkedhettünk meg.

Az első napi tanítás során József álmait próbáltuk megfejteni. Ezek az álmok a testvérekre nézve igen lekicsinylően és nagyképűnek hangzottak. S mindezek mennyire negatívan befolyásolták a testvéreivel való kapcsolatát! A helyzet odáig fajult, hogy a testvérek meggyűlöltek Józsefet és többé nem kívánatos személynek számított. A felbőszült fivérek kútba dobták, majd eladták őt. Ez rámutatott arra, hogy az emberi kapcsolataink mennyire sebezhetőek és akár egy-egy tett, vagy kimondott szó hogyan befolyásolhatja a másikkal való viszonyunkat. Hogy az ember meddig képes elmenni azért, hogy a nem kívánatos dolgokat eltüntesse az életéből.

Az előadást követően kézimunkába kezdtünk, ami során mindenki elkészíthette saját tarisznyáját, amibe beletehettük azokat a gondolatokat, amelyeket Isten a szívünkre helyezett és meglephettük a társainkat egy-egy igével vagy kedves gondolattal. Vacsoránknak farkaséhesen estünk neki, amely igencsak jólesett a korgó gyomrunknak. Az esti program filmnézés volt (*A legszebb ajándék/The ultimate gift*), amely során megtanulhattuk, hogy az élet nem csak a pénzről szól, hanem ráébredhettünk, hogy milyen fontosak az emberi érzések és hogyan tud egy ember gyökerestől megváltozni, ha van kiért és van, ami/aki motiválja.

Csütörtök reggel kiderült, hogy nem mindenki azt kapta az előző estétől, amit várt. Tiszteletesünk nem számított arra, hogy mi az éjszakai pihenést másképpen értelmezzük. Egyesek fáradtan, mások kipihenten kezdték a napot. Kiadós reggelink után ismét József kalandos életével foglalkozhattunk. Főhősünk rabszolgasorba jutott Egyiptom földjén. Potifár házába került, ahol házfelügyelővé léptették elő. Mindezek közben Istennek mindig gondja volt rá. Józsefet megkörnyékezte a bűn Potifár feleségének a személyében, de ő nemet tudott erre mondani, mégis bajba keveredett, börtönbe vetették. József sorsa kilátástalannak tűnt, de ő mégis bízott az isteni gondviselésben. Néha úgy tűnhet, mintha Isten elfordulna tőlünk, életünk nem az elképzeléseink, álmaink szerint történne, mégis tudnunk kell, hogy Isten okkal cselekszik, Ő tudja, hogy mire van szükségünk igazán. Életünk során minket is megkísért a gonosz és megpróbál bűnre csalni, de nekünk is tudnunk kell/kellene nemet mondani. Isten is sokszor megpróbáltatások elé állít minket, de ezeket nem azért teszi, mert nem szeret minket, hanem azért, hogy megedz-

dze hitünket és a belé vetett bizalmunk megerősödjön. Az áhitatot követően mindenki elhelyezhette tarisznyájában azokat a gondolatokat, amelyeket az ige ébresztett benne.

Ezekben a napokban nemcsak lelkileg, de testileg is feltöltődhattunk. A „hegynek” és a hónap köszönhetően kiélvezhettük a szánkózás, a hócsata és a téli hegymászás örömeit. Bebarangolhattuk szálláshelyünk környékét és otthonunkat madártávlatból őrizhettük. A kiadós ebéd után a csendes pihenők alatt ismét sikerült átfogalmaznunk a csend és a pihenés jelentését, így inkább „nudli” (szivacs) háborúba kezdtünk.

Később ismét elcsendesülhettünk. József börtönbe került, de Isten gondviselésének köszönhetően kikerült onnan. Megfejtette a fáraó álmait és ő hálából felemelte Józsefet Egyiptom második emberévé. József tudatába volt annak, hogy az álomfejtés nem önmagának köszönhető, hanem az ő mennyei Atyjának. József életfel fogása teljesen megváltozott.

Majd, hogy ne csak magunknak szerezzünk örömet, spatulából készült karkötőkkel ajándékoztuk meg egymást.

A munka után csapatépítő játékokat játszottunk. Vacsoránkat követően ellátogatott hozzánk a pres-

bitérium néhány, akiket arról faggathattunk, hogy mik az ő feladataik és hogyan élik meg ezt a szolgálatukat. Napunk zárásaként jókat derülhettünk a napok folyamán készült fotókon. Volt ott mindenféle indián tánc, kínai harcmozdulat és rémült, kétségbeesett pillanat.

Pénteken elérkeztünk a fájó búcsúhoz. De még mielőtt hazajöttünk volna, Isten egy újabb tanítást készített számunkra. Megtanulhattuk, hogy a megbocsátás milyen drága kegyelem és hogy Isten szeretete végtelen és mindent felülmúló. Mindenki elmondhatta, hogyan élte meg ezt a pár napot és miért adhat hálát, valamint milyen célokat tűzött ki maga elé. Az áhitatot imakörrel zártuk. Ezek után összeköltöttünk és rendet hagytunk magunk után. Nagy izgalommal vártuk Pista bácsit, akinek kihívásokkal teli utat kellett megtennie értünk és azért, hogy ép-ségben hazaérhessünk.

Köszönjük ezt a pár napot, amelyet Isten közelében tölthettünk el, ezáltal is jobban megismerhettük egymást, összekovácsolódhattunk. Köszönetet mondunk a Simon családnak a jó szállásért és a finom, ízletes ellátásért. Nem utolsó sorban, hálásak vagyunk Tóth László tiszteletes úrnak, hogy megszervezte ezt az alkalmat és szolgált közöttünk. Továbbá szeretnénk bocsánatot kérni, ha sokszor nem azt tettük, amit ő elvárt tőlünk. Reméljük, hogy a kellemtelenségek ellenére is sok jó élménnyel gazdagítottak.

Mindenért Istené legyen a dicsőség!

**Kovács Orsolya
Tóth Violetta**

„Néha úgy tűnhet, mintha Isten elfordulna tőlünk, életünk nem az elképzeléseink, álmaink szerint történne, mégis tudnunk kell, hogy Isten okkal cselekszik, Ő tudja, hogy mire van szükségünk igazán.”

„Vigyázz, hogy fedhetetlen légy, ügyelj, hogy becsületese maradj, mert a jövő a béke emberé!” Zsol-tárok 37, 37

Ezzel az igével kezdődött a Közösségi Házban rendezett asztalitenisz verseny, melyet az egész község számára szerveztünk február végén.

A versenyzőket 3 kategóriára osztottuk szét. A legkisebbek 13 éves korig, a közép korosztály 14-17 éves korig, illetve a 18 év felettiek korhatár nélkül mérkőzhettek meg egymással. Nagyon szép és izgalmas mérkőzéseknek lehettünk szemtanúi. Minden résztvevő kapott ajándékot, a kategóriák első-három helyezette pedig minőséges pingpong ütőket, labdákat és édességet is kaptak a gyülekezet támogatásából.

Az Úr kegyelméből mindenki nagyon jól érezhette magát. Reméljük, még nagyon sok ilyen alkalmat rendezhetünk, ezzel is közelebb hozva egymáshoz községünk lakóit. Az Úrre legyen a dicsőség!

Március 15-én az 1848-49-es szabadságharcra és forradalomra emlékeztünk együtt a Közösségi Házban. Az ünnepség a megszokottnál eltérőbb módon ment végbe.

Az alkalom a Himnusz eléneklésével kezdődött, majd Tóth László lelkipásztor köszöntése és bevezetője következett. Vendégünk volt Molnár Ferenc, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola történelem szakos tanára és kutató intézetének tagja, aki bevezette a hallgatóságot a '48-as események világába. Nagyon sok információval lehettünk gazdagabbak, melyek kárpátaljai vonatkozásban is bővítették ismeretünket. Ezzel együtt sok párhuzamot is felfedezhettünk az akkori időkben és a jelenkorban uralkodó helyzettel. Megtudhattuk, hogy Nagybereg is az első olyan községek közé tartozott, melyeken elsőként alakult meg a polgárórság. Az előadás végén betekintést nyerhettünk az 1848-49-es szabadságharc egyik csatájába. Az események a pákozdi csatát ismertették meg velünk egész részletesen.

A program folytatásaként kvízzjáték következett, a jelentkezők számot adhattak tudásukról egy kvíz kitöltése során. A megfejtéshez rendelkezésükre álltak a Közösségi Házban kihelyezett plakátok, melyek a forradalom meghatározó alakjairól, viseleti szokásairól, fegyverzeti felszereléseiről, illetve a szimbólumáról tájékoztatták az érdeklődőket. Akik sikeresen megválaszolták a kvíz kérdéseket, Kárpátaljához kapcsolódó képekkel díszített hűtőmágnest kaptak ajándékba.

Ez idő alatt a legkisebbek sem unatkozhattak, Somi Katalin vezetésével a gyerekek kokárdákat, illetve a forradalomhoz kapcsolódó emléktárgyakat készíthettek maguknak.

Mindenki új ismeretekkel gazdagodhatott ezen a délutánon és méltóképpen emlékezhetett meg az 1848-49-es szabadságharc hőseiről és eseményeiről.

Lőrinc Péter

Március 29-én Hidak Európa népei között c. kiállítás megnyitójára került sor a Közösségi Házban a Charta XXI Mozgalom jóvoltából. A mozgalomról és a kiállításról további részleteket itt olvashatnak:

Megbékélési Mozgalom a Kárpát-medencében

Az alkotó munkához békére és nyugalomra van szükség. Közép-Európában nem jutunk előre, ha az itt élő népek gyanakodva figyelik egymást. A német-francia kibékülésre épült Európai Unióban a mi nemzetünk számára is a kiengesztelődés a siker záloga. Ehhez politikai akaraton, felelős kormányzati munkán kívül civil összefogásra is szükség van. Mozgalomra, amelynek tagjai a szomszéd országok polgáraiban elsősorban az embert látják. Ember és ember között épüljön sziklaszilárdságú kapcsolat. Kormány és kormány, párt és párt között a hidak törékenyek, a politika forgandó. Az egymáshoz való viszonyunk ne legyen kitéve a politikai széljárásnak. Egy mozgalom kell, hogy keressük és meg is találjuk az együttélés örömet...

A Charta XXI. célja egy olyan civil mozgalom, amely kinyilvánítja a Közép-Európában élők egymásra utaltatását, és tudatosítja, hogy sokan szeretnének a térségben békét, összefogást, együttműködést. A Chartát 2010 októberétől több ezer támogató írta alá, főként Magyarországról, Szlovákiából, Romániából, Szerbiából, Ausztriából és Ukrajnából. Vezérfonalunk lehet Jean Monnet híres mondása: „Nem országokat egyesítünk, hanem embereket.” Ha ez lehetséges volt osztrákok és olaszok, németek és franciák között, miért ne valósulhatna meg a Kárpát-medence népei között is? A viszályok és konfliktusok idejében fel kell ismerni előbb-utóbb a határok minkét oldalán, hogy az egymás iránti ellenségeskedés árt, az egymással való összefogás segít. Az egymás elleni acsarkodás ásatag politikáját fel fogja váltani az összefogásra, az együttműködésre épülő új világ. Aki egyetért a mozgalom céljával, a Charta XXI nevű nyilatkozat aláírásával máris közelebb hozza ezt az szebb, boldogabb korszakot. Ha sokan leszünk, pusztán létünkkel is meg tudjuk változtatni a társadalom hangulatát.

A kiállítás olyan embereket mutat be, akik több országhoz kötődnek. Egyesek idegenből jöttek, de Magyarországon tevékenykedtek, mások magyarnak születtek, de külföldön alkottak. Életük rámutat, a Kárpát-medence az európai kultúra szerves része immár ezer esztendeje. Néhányuk nemzetköziségét külön megerősíti, hogy egy országhatárokat átívelő veszedelem, a vörös vagy barna diktatúra idején álltak ki embertársaikért, az egyetemes igazságért. A bemutatottak között szerepel például: Szent István, Árpád házi Szent Erzsébet, Kapisztrán Szent János, Bél Mátyás, Salkaházi Sára, Körösi Csoma Sándor, Matl Péter, és még mások. Üzenetük élő, helytállásuk követnivaló.

A bemutató célja, hogy példaképeink üzenetét modern európai terminológiával tolmácsolva erősítse a különböző nemzetek közötti összetartozás érzését. Megismertetésük hozzájárul a közös regionális identitástudat elmélyüléséhez.

Táncsinec Edina

A Hidak Európa népei között

című kiállítás nagyberegai megnyitójára

Tisztelt egybegyűltek! Tisztelt ünneplő közösség!

Nem tudom, csak remélem, hogy ünnepi hangulatban jöttek el erre a kiállításra, noha Kárpátalján az ünnepet okkal halványítja a feszültség és a bánat. Ennek a kiállításnak többféle üzenete van. Az egyik az, hogy nem véletlenül jelennek meg itt ezek a képek éppen ezekben a nehéz időkben. Nem felejtjük ennek a térségnek közép-európai gyökereit. Ez a vidék maga is híd Prága-Bécs-Budapest valamint Lviv és Kijev között. Közép-Európa nem hagyhatja magára Kárpátalját a nehéz időkben.

Nem kell sokat kutakodni a XX. század magyar költészetében, hogy a magányosság, magára maradttság érzésével találkozunk. Csak felvillantok három részletet. Először Tóth Árpád: „Magam vagyok. Nagyon. Kicsordul a könnyem. Hagyom.” majd Áprily Lajos: „Ülök magam tom-pán a téli ködben” végül József Attila: „Magad vagy, mondták; bár velük voltam volna én boldogan.”

A modern világ elmagányosító hatását sokan vizsgálták, sokféleképp magyarázták, de egy dologban szinte közmegegyezés van: ez a helyzet természetellenes és ártalmunkra van. Mintha a Biblia igazságát bizonyítanák: nem jó az embernek egyedül lennie. (Mózes I. 2,18)

Kiállításunk olyan embereket állít elénk, akik valamiképp híd szerepet tölthettek be életük folyamán. Távoli vidékekről érkeztek Magyarországra és itt alkottak nagyot, itt lettek szentként máig ható példaképek, vagy épp fordítva, itt születtek és másutt teljesedett ki az életük. A bemutatott

emberek egyszerre hívják fel a figyelmünket arra, hogy a Kárpát-medence ezer éve szerves része az európai kultúrának, továbbá arra is, hogy a kereszténység nem választható el Európa kultúrájától. Ennek a kultúrának lényege az is, hogy a különböző nemzetek is összetartoznak, különösen, ha egy közös földrajzi térben élnek egymás mellett. Ha megértjük ezt, akkor talán nemcsak egymás mellett, hanem valóban együtt tudunk élni, közösen teremtve magunknak és utódainknak szép életet.

Ez a kiállítás nemcsak „híd-emberekről” szól, hanem maga is híd. Látható volt Brüsszelben, Füleken, Aradon, Nagyszombaton és Félben, s most immár Nagyberegen is. Remélem, hogy még több kárpátaljai településre is eljut, hogy közvetítse, ami a képeken látható és azt is, ami nem: **hogy a láthatatlan hidak láncolata azért köt össze mindannyiunkat, hogy a magány ne kösse gúzsba egyikünket se.**

Köszönöm Tancsinec Edinának és mindenkinek, aki segítette, hogy a Hidak Európa népei között vándorkiállításunk Nagyberegen is megtekinthető, s kívánom, hogy a képek nézése közben és talán éppen hatására a kiállítás nézői között is hidak épüljenek.

Isten áldja kedves mindannyiukat!

Budapest, 2015. március 22-én.

A Charta XXI mozgalom nevében köszönti önöket:

Surján László dr.

A kiállítás húsvétig tekinthető meg a Közönségi Házban nyitvatartási időben.

Bahamai utazás - lélekben

Női Világimanap—mi is bekapcsolódtunk

„Az Ökumenikus Világimanap története immár több évszázadosnak mondható, hiszen a kezdetek az 1870-es évekre nyúlnak vissza. Magyarországon Dobos Károly nagytiszteletű úr kezdeményezte 1974-ben, majd egyre több gyülekezetbe jutott el a híre, s 1985 óta tartjuk szervezett ökumenikus programként.” - olvashatjuk az imanapról, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának honlapján.

Immáron második alkalommal csatlakoztunk mi is, nagyberegai nők, asszonyok ehhez a kezdeményezéshez. 2011-ben a chilei keresztyén nők által elkészített program alapján tartottuk meg az imanapot, ebben az évben pedig a Bahama-

szigeteken élő testvéreinket ismerhettük meg.

A nők világ-imanapjának elsődleges célja, hogy mint egy nagy keresztyén család tagjai, megismerjük egymás kultúráját, osztozzunk az örömeinkben, és imádkozzunk azokért a nőtestvérekért, akik nehézségek közepette élnek, olykor elérhetetlen távolságban. Tudjuk, hogy bár nagyon különbözőek az életfeltételeink, a lehetőségeink, mégis ugyanannak az Istennek vagyunk a gyermekei, aki az Ő Egyszülött Fiát adta értünk. Éppen ezért tartjuk fontosnak, hogy megismerjük egymást, és tudjunk egymásért imádkozni, egymás terhét hordozni.

folytatás a köv. oldalon

Minden esztendőben egy-egy ország női bizottsága készíti el az imanapi liturgia anyagát, melyet aztán minden ország, amely csatlakozott ehhez a kezdeményezéshez, lefordítja saját nyelvére, és ennek alapján tartják meg az alkalmat.

Bár az imanapot minden év márciusának első pénteki napján tartják meg világszerte, mi egy kis változtatással az első vasárnapi napon tartottuk meg. Mintegy 70 nőtestvérünk vett részt ezen a meghatározó és áldott alkalmon. A központilag kiadott énekeket énekelve, majd a bahamai nők imádságainak szavaival emeltük szívünket az Úr elé, és kértünk áldást életünkre, együttlétünkre. Az imádságokat gyülekeztünk nőtestvérei imádkozták.

Ezt követően a János evangéliuma 13: 1-20 alapján szólt hozzánk Isten igéje:

Az Úr Jézus megmosta a tanítványok lábát. Példát adott arra, hogyan kell lehajolni a másik emberhez, szeretettel, alázattal, nem nézni azt, hogy az én dolgom-e vagy valaki más dolga. Jézus szerette a tanítványait, mindvégig. Bennünket is szeret örök szeretettel. Nem úgy tanít, hogy maga nem azt cselekedte volna, amit mondott. Sajnos sokszor elme gyünk szükségét szenvedő társaink mellett, és nem tudjuk azokat sem szeretni, akikkel együtt élünk. Jézus szeretete örök, hiszen ő maga a Szeretet.

Vajon mi szeretjük az Urat? Megteszünk érte mindent, amire kér, amire indít bennünket. Amit Jézusért teszünk, amit egymásért cselekszünk, vajon szeretetből tesszük? Megteszünk-e azt, ami nem a mi dolgunk lenne, csak úgy, Isten iránti szeretetből, csak azért, mert Isten nekünk mutatta meg? Vagy egymásra mutoga-

tunk? A tanítványoknak nem jutott eszükbe, hogy megmosásuk egymás lábát. Jézus nem gondolkodott azon, hogy ez ki nek a dolga lenne, hogy éppen ki az alacsonyabb rangú stb... Cselekedett szeretettel, példát mutatva. „Ha tehát megmostam a ti lábatokat, én az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek”.

Alkalmunk második felében Dencs Enikő biológia és földrajz szakos tanárnő vetítéses előadásában mutatta be számunkra a Bahama-szigetek történelmét, növény-és állatvilágát, valamint megcsodálhattuk különleges természeti jelenségeit is. Láthattunk a képeken korallzátonyokat, kristálytisza tengervizet, gyönyörű virágokat, különlegesen szép madarakat, vízben úszkáló malackákat, akiket a turisták csalogatnak a tenger vizébe élelmet dobálva számukra. Megismerhettük jelenlegi társadalmi, gazdasági, és kulturális életüket is. Megtudtuk, hogy a mintegy 700 szigetből álló szigetállamnak csak 30 szigetet lakják emberek. Közel 400 ezer fős a lakosság lélekszáma. A Bahamák a leggazdagabb karibi ország, és világviszonylatban is a legjobban fejlett államok közé tartozik. A szociális fejlődés, és a férfiak-nők közötti egyenjogúság tekintetében nemzetközi összehasonlításban is előkelő helyet foglal el. Például a Bahamák jelentősen több nő található meg a közép-és felsővezetői pozíciókban, mint Németországban.

De vannak árnyoldalai is az országnak. Például: a drogkereskedelem, az illegális pénzügyi tranzakciók, a menekül-

tekkal szembeni rasszizmus. Borzasztóan nagy számban válnak a nők és gyermekek a családon belüli erőszak áldozataivá. A Bahamák minden negyedik édesanya 18 éves kor előtt szüli első gyermekét.

Meghallgattuk az ország himnuszát, egy gyülekezeti ifjúsági énekkar különlegesen szép énekét, valamint a nemzeti gyermekkórus egy igen vidám, népi énekét. Ezután megnéztük azt a kiállítást, amit a Bahama-szigeteki kultúrára emlékeztető tárgyakkal készítettünk elő. Valódi kagylókat, kézzel készített használati tárgyakat, terítőket, kendőket, kókuszdiót, valamint egy Bahama-szigetéről való virágot csodálhattunk meg.

Az Úr asztalán a sötétkék, a világoskék, a fehér terítő pedig a tengert, az eget, és a homokot szimbolizálta.

Jó volt látni a Bahama-szigetek világát, az örömeiket, a nehézségeket, de tudjuk, hogy Isten bennünket ide, Kárpátaljára teremtett, és itt akar ránk bízni feladatokat. Itt kell meglátnunk Isten szeretetét, és itt kell meglátnunk a teremtett világ szépségeit, amit valljuk be őszintén, sokszor nem vesszünk észre. A környezetünket szennyezzük, és sokszor nem szépítjük, nem Isten dicsőségét keressük, látjuk meg benne. Talán sokszor elvagyódunk erről a helyről, de Isten itt akarja megmutatni az Ő dicsőségét, és itt akarja adni áldását.

Tudjuk meglátni mindenben Isten örök szeretetét, és sugározza életünk mindazt, amire Ő tanított, amire Ő maga adott példát számunkra. Isten adjon ehhez erőt, bölcsességet mindannyiunknak.

Tóthné Balkánszki Mária

Konfirmáció - beszámoló a cigánymisszióról

„... ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem...” Ézsaiás 55:11.

Isten kegyelméből hetedik éve, hogy végzem a cigánymissziót Nagyberegen. Be kell vallanom, nem volt és valószínű nem is lesz könnyű ez a szolgálat, de Isten mégis gazdagon megáldotta. Hála az Úrnak, a szolgálat és a plántálás után a gyümölcsök is lassan láthatóvá válnak, amelyek megörvendeztetnek és biztatnak afelől, hogy nem volt hiábavaló a fáradozás.

Istennek hála, miután az imaház megnyitotta kapuit, lépésről lépésre sikerült szervezni alkalmakat, mígnem minden korosztályt fel tudunk ölelni, és mára az alkalom állandósultak és stabilizálódtak.

Dél előttként óvoda (négy éves kortól 7 éves korig), délután pedig gyülekezeti, lelki alkalmak működnek, mint például 8-9 évestől 12 éves korig ifjúsági hittan óra (kis ifi), 13-16 éves korig ifjúsági óra, valamint bibliaóra és Istentiszteleti alkalom az idősebbek számára.

Misszióinkban mindeddig nem szolgáltattuk ki a sákramentumokat, amíg a közösség tagjaiban meg nem ért az úrvacsora után való vágyakozás, ezzel is gyakorolva és tanítva az egyházfegyelmet, valamint a sákramentumokkal való élés komolyságát és az azzal járó felelősséget.

Ez év elején a gyülekezetbe járók közül többekben igény támadt, hogy szeretnének konfirmálni és így élni az Úr szent vacsorájával.

Márciusban egy rövid, de intenzív konfirmációs alkalom vette kezdetét, ahol a legalapvetőbb kérdéseket vetjük át. A konfirmációs oktatásban hét személy vett részt, március 22-én pedig alkalom nyílt, hogy ünnepélyes keretek között a közösség előtt tegyenek vallást hitükről, majd Isten áldását kértük életükre.

Hatalmas előrelépés ez a missziói munkában és mérőföldkő is, hiszen immár közösségünkben is kezdetét veheti az úrvacsora kiszolgáltatása. Remélem, hogy ez másoknak is jó példának szolgál majd és követik elődjeik példáját.

Szeretném megköszönni mindazoknak, akik eddig is segítettek ezt a missziót bármely formában: akár kétkezi munkával, jó szándékkal, pozitív hozzáállással és nem utolsósorban imádsággal.

Homoki Ferenc,
misszionárius

Programajánló

A KRISZ idén is megszervezi a Lendületet. Hordozzuk imában ezt a találkozót, ahová több száz fiatal látogat el minden évben Kárpátalja területéről. Imádkozzunk jó időért, a szervezés gördülékeny menetéért, résztvevőkért!

Költészeti Napok

a Nagyberegi Középiskolában

A Nagyberegi Középiskola és a KMP SZERETTEL MEGHÍVJA ÖNT A MAGYAR KÖLTÉSZET NAPJA ALKALMÁBÓL SZERVEZETT RENDEZVÉNYEIRE:

**A KÖLTÉSZETI NAPOK
ELŐESTÉJÉNEK PROGRAMJA:**

2015. április 10.

15:00—A Credo együttes koncertje
16:00—Író-olvasó találkozó Füzesi Magdával
17:30—Népzenei koncert, táncház a Kokas Banda közreműködésével

Helyszín: Nagyberegi Középiskola

**A XIII. BEREGI MAGYAR
KÖLTÉSZETI NAPOK**

keretében megyei szavalóversenyre kerül sor **2015. április 11-én**, 9 órai kezdettel a Nagyberegi Középiskolában.

Program:

1. Megnyitó
2. Állami és nemzeti himnusz
3. Ünnepi köszöntő
4. Verseny, 1. forduló
5. Irodalmi összeállítás az iskola tanulóinak előadásában
6. Verseny, 2. forduló
7. Az Almanach együttes koncertje
8. A szavalóverseny eredményhirdetése és díjkiosztás
9. A versíró pályázat eredményhirdetése
10. Zárszó
11. Szózat

„Én azonban nem kívánok mással dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztségével, aki által keresztre feszítettetett számomra a világ, és én is a világ számára.” Galata 6, 14

Jézus Krisztus szenvedése, keresztsje

Keresztfán szenvedő Megváltó Krisztusom!

Összetört lelkem én eléd hozom -

Tekints rám kegyesen, szívem fájón ver,
Panaszkodó szemem reád nézni sem mer.

Vergődő lelkem folyvást csak háborog,
Szavam esdeklőn, fájón felzokog,

Elcsuklik a hangom, mikor imádkozom,
Előtted Megváltó, szenvedő Krisztusom.

Mennyit szenvedtél, mennyit elbírtál,
Értem tövises, rögös utat jártál.

Ütöttek, rugdostak, panaszt nem szólt ajkad,
Tiszta szent testedet bevérezní hagyta.

Ó, édes jóság, szenvedő szeretet,
Én nem bírom el a kicsi sebeket.

Engem a kis szenvedés is keresztfára szegez,
Én a kis bajok közt is összeesek.

Panaszt előtted panaszra halmozok.

S te meghallgatsz, kitárod két ölelő karod.

Jézusom, bocsásd meg gyengeségemet,
Fordítsd felém a keresztről tekintetedet.

Jézusommal reszketek most a kereszttel alatt,
Nincs szívemnek nyugodalma vétkeim miatt.

Ó, ne büntesd, Uram, akit megtört a bánat,
Szálljon reám irgalmadból béke, bocsánat.

„Öregkoromban se vess el engem, ha elfogy az erőm, ne hagyj el!” Zsolt. 71, 9

Idősek imája

Te adj erőt, hogy lépni tudjak,

Ha megbántanak, ne zokogjak,

Te add meg, hogy eltűrjenek,

Hogy hibáimmal szeressenek.

Te erőltess meg erőtlenségem,

Hogy másként vigyem a keresztem.

Te légy árvaságom erős támasza,

Tudom, hogy te vagy a gyengék gyámola.

Te őrizd meg gyengülő eszem,

Hogy életem nagy teher ne legyen.

Te adj azoknak szeretetet,

Akiknek én adtam életet.

Legyen szívükben jóság, irgalom,

Öregségemet értő szánalom.

Áldd, őrizd őket, édes Jézusom,

Hogy találkozassunk Nálád egykoron.

Vezess, erősíts, oltalmazz,

A végső órámon irgalmazz!

Kedvenceit ajánlja: Dóka Márta

„Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek. Az emberek ugyanis önzők, pénzsóvárak lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, hálátlanok, szétségtelenek...” (2Tim 3, 1-2)

Ezeket a gondolatokat körülbelül kétezer évvel ezelőtt írta Pál apostol fiatal munkatársának, Timóteusnak. Mint aki előre látja a kegyelmi idő utolsó napjait.

Ha belegondolunk ezekbe a jellemzőkbe, azt látjuk, hogy mi ebben az időben élünk. Elég körbenéznünk, vagy az újságot kinyitnunk, napon-ta tapasztaljuk ezeket a viselkedési módokat. Ha őszinték vagyunk, néhányat először magunkban fedezünk fel belőlük. Vagy nem érezzük a saját bőrünkön, hogy Isten kegyelmi ideje hamarosan lejár? Legfőbb ideje, hogy beismerjük a bűneinket és elfogadjuk Jézus Krisztust, mint Megváltót. A mai nap még a kegyelem napja, de holnap talán már késő.

Jézus! Az Atyához
könyöröggél értünk!

Mert megtagadtuk
egyetlen Fiát.

Az Isten áldott

Útjáról letértünk,

Ez elveszett világért

Mondj imát!

Az én bűnömért is

Emberfia lettél,

De utam gödrös

Utadról letért.

Egy új szív, melyet

bennem teremtettél,

Jöjj, új világ, mit

Isten megígért!

Uram! Mi megtanultuk,

S úgy is élünk:

Ki Krisztusban van,

Az ne féljen.

Ha van hitünk, úgy

Van reményünk,

Isten minket úgy segítjen!

Háború vagy béke

Izgalmas minden nap,

Nézek fel az égre.

Kérem az Istenem:

„Béke lesz-e végre?”

Nem kérdem, miért?

Tudom, ezt érdemeltük,

De hozzád hűek,

Őszinték leszünk:

minden bűnért

Háború vagy béke?

Mannáért szól

Hozzád énekünk.

Mi azt hittük, hogy
Jobbak vagyunk Nála,

És Jézus nélkül

Élünk szüntelen.

Ő értünk is ment

Fel a Golgotára,

Ki Hozzá fordul,

Újra büntelen.

Konfliktuskezelés hittel és szeretettel

Azt gondolom, hogy nagyon fontos a világnézet, vagyis az, hogy magunkról és egymásról mit tartunk.

Ki az ember?

Én világnézetemből kifolyólag úgy gondolom, hogy minden ember Isten csodálatos alkotása, akibe belehelyezett az Úr apaitanyait, tehát **mindenki a maga módján remekmű.**

Minden ember egy csodálatos ajándék a Jóistentől – és nem hiszem, hogy a mennyei atya üres csomagokat küldött volna erre a földre...

Számomra az egyik legszebb történet a Bibliában az emmauszi tanítványoké. Arról szól, hogy két férfi elindul hazafelé Jeruzsálemből, torkig vannak már a kereszténységgel, a papokkal, Krisztussal. Szembejön velük Jézus és megkérdezi, mi a baj, fiúk, mi történt? Elmondják, hogy bízunk benne három évig, erre ő hagyta magát megfeszítettetni! Ki a fene érti ezt az egészet? De mindegy is, nekünk elégünk van, megyünk haza Emmauszba, ahol családkunk van, munkánk van! Erre Jézus nagy türelemmel, szeretettel azt mondja: elkísérlek benneteket. Ezen érdemes mindenkinek elgondolkodnia, aki konfliktust akar kezelni. Ugye, ott van Jeruzsálem, az apostolok, az eszme, a szellem, vagyis mindaz, ami Jézusnak fontos és ezek az emberek innen távolodnak el, minden lépéssel innen kerülnek egyre messzebbre. Alkonyodik, sötétedik és Jézus átdöfött lábbal elkíséri őket ezen az úton, a tőle elvezető úton.

Tehát nem válik le róluk érzelmileg, fizikailag sem szakad el tőlük, még csak egy grimasz sem szalad át az arcán. Nyugodtan mondhatta volna azt is, hogy tudjátok mit, most, hogy látom, miként viszonyultok hozzám, nekem is elegem van belőletek! De olyan szép, hogy ő nem ezt mondja, hanem elkíséri ezeket az embereket. Sőt, nemcsak elkíséri őket, hanem olyan szépen beszél velük, hogy ők maguk azt mondják: „Lángolt a szívünk, míg hallgattuk őt.” Hát, testvéreim, ezt kell meg-

tanulni, mert ez jelenti a konfliktuskezelést.

Hogy ne menjek le kutyába, ha már ő lement! Tudjam megőrizni emberi méltóságomat! Igen, éppen nem értünk egyet, nem vagyunk egy hullámhosszon, de ennek ellenére ne küldjem el melegebb éghajlatra a másikat, ne szakítsam meg a kontaktust vele. **Maradjunk kapcsolatban érzelmileg és fizikailag, ne égessem fel a hidat kettőnk között.**

A képlet a mi életünkben is nagyon sokszor hasonló. Konfliktusunk támad a férjünkkel, feleségünkkel, barátunkkal, szomszédunkkal, főnökünkkel, úgy tűnik, megromlik közöttünk a kapcsolat, tombolnak az indulatok. A kérdés az, hogy tudsz-e akár átdöfött szívvel is kitartani mellette? El tudod-e kísérni a tőled elvezető úton is? Tudsz-e olyan szépen beszélni hozzá, úgy bátorítani, lelkesíteni őt, hogy újra elkezdjen lánkolni a szíve, ami kialudt?

Konfliktuskezelés alatt általában azt értik az emberek, hogy ne gyűlöljünk - de én azt hiszem, ez nem elegendő. A konfliktuskezelés ennél sokkal többet jelent.

Gondoljunk Saul történetére! Tudjuk: ez egy igazi „rosszfiú”. És milyen szép, hogy Jézus Krisztus ezt az embert is megszólítja: Saul, Saul, mért üldözöl engem?

Saul lesz a népek apostola, megírja csodálatos szép leveleit, aztán élete végén A szeretet himnuszát, a világtörténelem legtöbb nyelvre lefordított, legtöbb kiadást megélt versét.

Igazából kétféleképpen lehet nézni ezt a világot és a többi embert...

Az egész földi élet vándorlás a semmiből a végtelen felé.

Egymást támogatva, segítve el is juthatunk oda, kibontakozhatunk. Egymásnak partnerei vagyunk ezen az úton.

A Saulokat nem agyon kell ütni, nem fel kell rügni, hanem párbeszéddel, szeretettel el kell juttatni oda, hogy ők is meg tudják írni a maguk szeretethimnuszát. Miért? **Mert bennem azt kéri az Isten, hogy hetvenszer hétszer**

bocsássak meg! ... Merjünk megbocsátani, merjünk párbeszédet kezdeni, merjünk a Saulokat megszólítani! Hiszen a lelke mélyén minden ember arra vágyik, hogy boldog legyen és békében, szeretetben éljen!

Legyünk őszinték: egy-egy veszekedés, gyűlölködés, civakodás, harag olyan, mint egy nagy bőrrönd – cipelned kell, folyik a víz rólad, de az a méla undor, ami benned van a másik iránt, rengeteg pozitív élménytől foszt meg téged. Nem igaz? **Mennyivel könnyebb kiengesztelődve, szabadon kitárni a szárnyaidat és repülni!** Mennyi érték, drága perc, energia vész kárba amiatt, hogy gyűlölködünk, veszekedünk. Tényleg ennyire gazdagok vagyunk időben, energiában? **Olyan rövid ez az élet, egyetlen percet is miért pazarolnánk arra, hogy gyűlöljünk, veszekedjünk, egymást megszóljunk? ...**

Valamikor a háborúban úgy volt, ha valakinek komolyan megsérült az egyik végtagja, levágták, nehogy belehaljon a sérülésbe. No, de mennyit fejlődött az orvostudomány azóta!

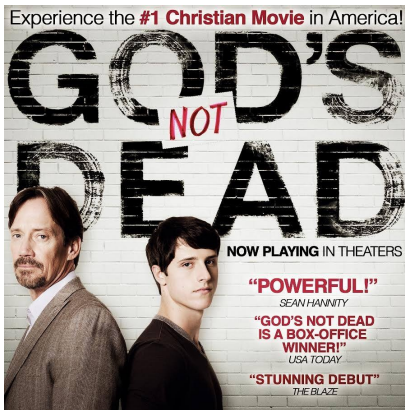
Amikor hátat fordítasz egy barátodnak, az is csonkolás. Mondhat nekem akárki akármit, az ilyesmi mindig fájdalommal jár. Ha két autó összeütközött, mind a kettő összetörött és lógnak ki belőled a csövek az intenzív osztályon – nagyon vigasztaló, hogy neked volt igazad?

Hinnünk kell abban, hogy egy jól megoldott nehézség a személyiséget és a kapcsolatot is értékesebbé, gazdagabbá teszi, elmélyíti.

Jézus Krisztus a kezünkbe adott egy iránytűt: a szeretet parancsát. Én azt gondolom, ez alapján kellene dönteni...

Hinnünk kell abban, hogy ige-nis lehetséges békében, szeretetben élni!...

Részlet Bójte Csaba: Konfliktuskezelés hittel és szeretettel c. írásából (Hidak egymáshoz c. kötet, Nyitott Akadémia-sorozat, 2011.)

Filmajánló

Isten nem halott (God's Not Dead)

- amerikai film
- 2014

Az elsőéves egyetemista, Josh Wheaton (Shane Harper) számára nem indul jól a tanév, ugyanis rögtön élete első filozófia előadásán szembekerül tanárával, a dogmatikus és arrogáns Radisson professzorral (Kevin Sorbo), aki arról szeretné meggyőzni diákjait, hogy Isten nem létezik. A mélyen vallásos fiú nem hajlandó megtagadni hitét, ezért inkább vállalja a konfliktusokat professzorával.

A professzor esélyt ad annak bizonyítására, hogy Isten márpedig nem halott. Josh kap erre három előadásnyi időt. Az esküdtszék a terem hallgatósága lesz. Kezdődhet a vita.

A filmben különböző hátterű emberek életébe is bepillantást nyerhetünk. Egy közös van bennük: mindegyiküknek nagy szüksége van hitre, reményre, Isten kegyelmére.

Max Lucado: **Harc az óriásokkal**

Ismerjük a Góliátunkat. Megismerjük a járásáról, mennydörgő hangjáról. Olyan számlákat lobogtat, amelyeket nem tudunk kifizetni, olyan emberekkel vesz körül, akiknek sohasem járhatunk a kedvében, olyan szokásokkal gúnyol, amelyekkel nem tudunk felhagyni, olyan kudarcokkal, amelyeket nem tudunk elfelejteni, és olyan jövővel, amellyel nem tudunk szembenézni. Ám Dávidhoz hasonlóan még akkor is meg tudunk küzdeni óriásunkkal, ha nem mi vagyunk a legerősebbek, a legokosabbak, ha nem mi rendelkezünk a legjobb fegyverekkel, és nem mi vagyunk a legszentebb életű emberek.

Dávid. Történetét olvasva azon tünődünk, vajon mit látott benne Isten. Élete nem példa a makulátlan szentek számára. Hiszen Dávid épp olyan gyakran bukott el, mint amilyen gyakran állt, olyan gyakran botlott, amilyen gyakran hódított. Ennek ellenére „Isten szíve szerint való embernek” nevezték. Dávid így biztatja azokat, akik ismerik Góliát hangját: Nézzünk az óriásokra – és elbukunk. Nézzünk Istenre – és az óriások dőlnek le.

Ha kész vagy felvenni a harcot az óriásokkal, lelkesítsen ez a történet. Az az Isten, aki Dávidot megsegítette, téged sem hagy cserben.

forrás: moly.hu/konyvek

Gondolatok békéről, háborúról

„Könyvtárakat irtak tele azzal, hogy mik a jogaid ezen a földön. Pedig csak egyetlen igazi jogod van: békében élni. De éppen erről feledkeznek meg leggyakrabban.” (Wass Albert)

„A dühöngő kos képes egy falat ledönteni, de még egy rést sem tud helyrehozni.” (Anthony de Mello)

„Miért erőszakos valaki? Mert nem tud belenyugodni abba, hogy nem erős.” (Osvát Ernő)

„A béke nem a konfliktus hiánya, hanem a konfliktus kezelésének képessége.” (Dan Millman)

„Az erőszak a gyengék végső menedéke.” (Isaac Asimov)

„A háború rossz dolog, mert éppoly keserves legyőzni valakit, mint legyőzteni.” (Albert Camus)

„Nincs megnyert vagy elvesztett háború, csak "Háború" van! Pusztító, öldöklő, embertelen! A háborúk nem oldottak meg semmiféle problémát, de mindig elvetették a magját a következőnek. A háborúkat alig néhány ember robbantja ki, de ők nem harcolnak, és nem is halnak meg. Az egyszerű emberek ölik egymást halomra, ők hullanak idegen föld meszesgödrébe, s az ő otthonaik pusztulnak el. Ők az eszközök, és ők az áldozatok.” (Fekete István)

„Isten békességre teremtette az embert, s nem háborúságra, s mindenkinek megadta a maga helyét, hogy éljen, s mit végezzen. Az Úristen tudja, mit csinál.” (Wass Albert)

„A béke egy mosollyal kezdődik.” (Teréz anya)

„Minden bosszúszomjas cselekedet kudarcra van ítélve. A bosszúállás csak azt eredményezi, hogy a másik fél kevésbé érzi magát bűnösnek, és feltámad benne a vágy, hogy válaszoljon a kihívásokra. Semmiképpen nem visznek közelebb a megoldáshoz, hanem még több bajt zúdítanak a nyakunkba.” (Gary Chapman)

„A békéhez nem bombák kellene, hanem jóakarát és emberi együttérzés.” (Szent-Györgyi Albert)

„Régen, a sötétség századaiban, (...) néhány ember mérközött meg a százazrekért. Ma milliók mozdulnak meg néhány intrikus intésére. A világosság százada kiirtotta a háborúból a lovagiasságot és hitet...” (Aszlányi Károly)

Szeretettel hívjuk és várjuk gyülekezetünk alkalmaira!

- ❖ **Vasárnap délelőtti istentisztelet 10.00 órától.**
- ❖ **Gyermek-istentisztelet vasárnaponként 10.00 órától** (helyszín: gyülekezeti terem)
- ❖ **Hétközi istentisztelet csütörtökönként 19.00 órától.**
- ❖ **Imaközösség csütörtökönként 18.00 órától a gyülekezeti teremben.**
- ❖ **Ifjúsági alkalmak és házi bibliaórák a szokott időben a szokásos helyszíneken** (érdeklődni Tóth László lelkipásztornál).

Otthoni csendességeinkben imádkozzunk:

- ❖ az ünnepre való felkészülésért, hogy valóban feltámadás ünnepünk legyen;
- ❖ betegekért—kicsikért, nagykért—és az őket ápolókért;
 - ❖ családokért;
- ❖ egyedülállókért, árvákért;
 - ❖ gyülekezetünkért;
- ❖ népünkért, nemzetünkért—határokon innen és túl;
 - ❖ vezetőinkért;
- ❖ országunk helyzetéért.

Az internet lassan mindennapi életünk részévé vált. Sokszor órákat töltünk el a számítógép előtt. Ha már így van, olvassunk, böngésszünk hasznos dolgokat, értékes gondolatokat. Az alábbiakban két internetes oldalt ajánlunk Olvasóink figyelmébe:

TeSó blog—a KRISZ blogja

kriszteso.com

Írások, áhítatok, gondolatok fiataloktól, nem csak fiataloknak.

Csendes percek Istennel—Virtuális Kávézó Nőknek

virtualiskavezonoknek.blogspot.com

„Ha naponta időt szánánk arra, hogy megálljunk, és időt töltsünk Istennek a jelenlétében, akkor nagyon sok lelki problémánkra gyógyírt találhatnánk. Ezen a blogon csokorba gyűjtjük a számunkra értéket jelentő gondolatokat, idézeteket, reméljük olvasásuk eszköz lesz minden ide látogató számára, hogy elcsendesedhessen, és a Szerető Isten jelenlétében megállhasson.” - olvashatjuk a blog ismertetőjében.

A Közösségi Ház

nyitvatartási rendje:

Hétfő: 15:00—19:00

Kedd: 15:00—19:00

Szerda: 15:00—19:00

Csütörtök: 14:00—17:00

Péntek: 15:00—19:00

Szombat: 14:00—21:00

Vasárnap nincs nyitva tartás.

Elérhetőség:

Lőrinc Péter programszervező
(+380997343186)

Az **Iránytűt** szerkesztette:

Somi Katalin

e-mail:

somi.kata9@gmail.com

Az VIII/26. szám

munkatársai:

Tóth László lp.

Tóthné Balkánszki Mária lp.

Magyar Katalin

Tóth Dóra

Bodnár Béla

Dóka Márta

Kovács Orsolya

Tóth Violetta

Lőrinc Péter

Tancsinec Edina

Kiadja a Nagyberegi Református Gyülekezet.

Ingyenes kiadvány, belső használatra.

Készült: Kálvin nyomda
90202 Beregszász
Kossuth tér 4.

Példányszám: 600

A Nagyberegi Református Gyülekezet elérhetőségei:

Cím: Nagybereg 90242,

II. Rákóczi Ferenc út 40.

Telefon/Fax: +380314156351

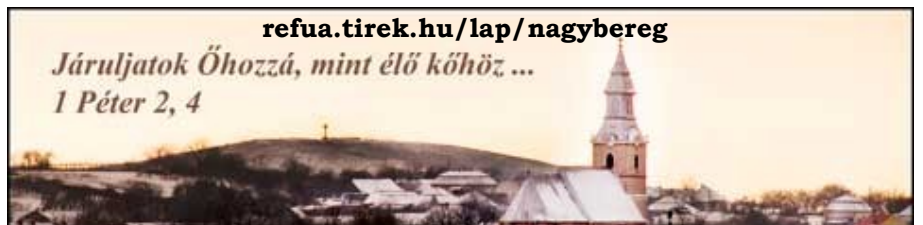
E-mail: tothlaslo@gmail.com

refua.tirek.hu/lap/nagybereg

Szeretettel ajánljuk figyelmébe gyülekezetünk honlapját, ahol gyülekezetünk életéről, alkalmairól is olvashat:

refua.tirek.hu/lap/nagybereg

*Járuljatok Őhozzá, mint élő kőhöz ...
1 Péter 2, 4*

Fotó: Makó András

← „Harang csendül, / Ének zendül,
Messze zsong a hálaének...”
Szentestei dicsőítés a templom előtt

Célba értek a karácsonyi cipősdobozok:
a perencesyi árvaházba.

Konfirmandus- és ifjúsági hétvége -
Bereg Camp

Zágonyi Sándor vezetésével tömegkályha építő
szemináriumra került sor gyülekezetünkben. ↓

Az elkészült kályha a Közösségi Házat
melegíti és díszíti.

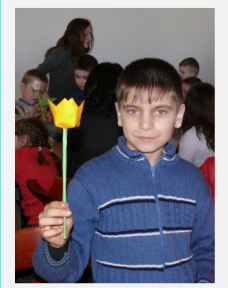
Bárka-nap

Női Világimanap—mi is bekapcsolódtunk.

Készülnek a tulipánok.

Boldog Nőnapot!

Az asztalitenisz verseny résztvevői

Fotó: Szamborovszky József

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc kitörésének évfordulójára emlékeztünk a Közösségi Házban.

